
L'estat de l'educació a Catalunya 2026: indicadors

Anuari de l'Educació a Catalunya 2026

Laura Morató
i Miquel Àngel Alegre

L'estat de l'educació a Catalunya 2026: indicadors

Laura Morató i Miquel Àngel Alegre

L'estat de l'educació a Catalunya 2026: indicadors

Laura Morató i Miquel Àngel Alegre

Laura Morató. Sociòloga per la UB, amb especialització en estadística aplicada i anàlisi de dades. Coordina i dona suport a diversos projectes de la Fundació, des del disseny de continguts i l'anàlisi quantitativa fins a l'execució i els productes de difusió.

Miquel Àngel Alegre (dir.). Doctor en Sociologia per la Universitat Autònoma de Barcelona. Com a cap de projectes de la fundació Equitat.org, és responsable d'iniciatives d'anàlisi, reflexió i mobilització d'una agenda de polítiques educatives en favor de l'equitat.

© Fundació Equitat.org, 2026
Girona, 34
08010 Barcelona
fundacio@equitat.org
www.equitat.org

Creiem que el coneixement s'ha de compartir. Per això fem servir una llicència Creative Commons Reconeixement 4.0 Internacional (CC BY 4.0), llevat que en algun material indiquem el contrari. Us animem a copiar, redistribuir, remesclar o transformar i crear els continguts propis d'aquesta publicació, per a qualsevol finalitat, inclosa la comercial. Només us demanem que reconegueu l'autoria de la creació original.

Primera edició: juny de 2026

Autoria: Laura Morató i Miquel Àngel Alegre

Edició: Bonal·letra Alcomprès
Cap de publicacions: Anna Sadurní
Cap de projectes: Miquel Àngel Alegre
Disseny de la coberta: Relevance
Maquetació: Mercè Montané

Impressió: Martín Arts Gràfiques (Barcelona)

Índex

1	Demografia educativa: quants alumnes tenim i amb quines necessitats	1
2	Trajectòries: accés, promoció i permanència al sistema educatiu	5
3	Aprenentatges: competències bàsiques, proves internacionals i abast de les desigualtats	15
4	Oportunitats més enllà de l'escola: extraescolars, oci i pràctiques culturals	25
5	Finançament i recursos per a l'educació: pressupostos, despesa i ens locals	28
6	Segregació escolar: desequilibris entre centres, xarxes i etapes	39
7	Retorns: educació, perspectives laborals, salut i política	43

Índex de gràfics

1.	Evolució de l'alumnat matriculat per etapa educativa. Catalunya, del curs 2015/2016 al curs 2025/2026	2
2.	Evolució de l'alumnat NESE, per tipus i etapa educativa. Catalunya, del curs 2020/2021 al curs 2024/2025 (%)	4
3.	Evolució de l'escolarització als 0-2 anys i als 3-5 anys. Catalunya, del curs 2001/2002 al curs 2024/2025 (%)	6
4.	Evolució de l'escolarització dels infants de 0 a 2 anys, segons nacionalitat. Catalunya, del curs 2010/2011 al curs 2024/2025 (%)	7
5.	Evolució de la taxa de graduació en ESO i taxa d'idoneïtat als 15 anys. Catalunya, del curs 2006/2007 al curs 2024/2025 (%)	8
6.	Evolució de la participació en educació de la població de 17 anys. Catalunya, Espanya i UE-27, de 2015 a 2024 (%)	9
7.	Evolució de l'abandonament escolar prematur. Catalunya, Espanya i UE-27, de 2002 a 2025 (%)	10
8.	Evolució del percentatge d'AEP per quartil d'ingressos de la llar. Catalunya, de 2008 a 2025	11
9.	Evolució dels joves que cursen 4t d'ESO i que el curs següent no estan escolaritzats, i matriculacions a PFI. Catalunya, del curs 2017/2018 al curs 2024/2025	12
10.	Evolució de la taxa bruta d'escolarització als PQPI/PFI i FP bàsica. Catalunya i Espanya, del curs 2000/2001 al curs 2024/2025 (%)	13
11.	Evolució de la graduació en batxillerat i CFGM, població de 20 a 24 anys amb estudis postobligatoris i «ninis». Catalunya, de 2005 a 2024 (%)	14
12.	Evolució del percentatge de població de 25 a 64 anys que participa en educació o formació. Catalunya, Espanya i UE-27, anys 2005 a 2024 (%)	15
13.	Evolució de les notes mitjanes a les proves de competències bàsiques de 6è de primària. Catalunya, de 2013 a 2025	16
14.	Evolució de les puntuacions mitjanes en les proves de competències de 4t d'ESO. Catalunya, de 2012 a 2025	17
15.	Rendiment de 6è de primària a 4t d'ESO en matemàtiques. Cohorts 2017-2021, 2018-2022, 2019-2023 i 2021-2025	18
16.	Rendiment de 6è de primària a 4t d'ESO en comprensió lectora en català. Cohorts 2017-2021, 2018-2022, 2019-2023 i 2021-2025	19
17.	Notes mitjanes a PISA 2022, TIMSS 2023 i PIRLS 2021. Catalunya, Espanya i UE	20
18.	Percentatge d'alumnat amb nivell molt baix o baix a PISA 2022, TIMSS 2023 i PIRLS 2021. Catalunya, Espanya i UE (%)	21
19.	Evolució de la diferència* en la puntuació mitjana per complexitat del centre. Proves de competències bàsiques, 4t d'ESO, de 2015 a 2025	22

20.	Evolució de la diferència* en la puntuació mitjana per complexitat del centre. Proves de competències bàsiques, 6è de primària, de 2013 a 2025	23
21.	Evolució de la diferència de puntuacions en matemàtiques entre alumnes amb baix i alt ISEC a PISA. Catalunya, Espanya i UE, de 2003 a 2022	24
22.	Hores a la setmana de participació en activitats extraescolars esportives i no esportives, en funció de la classe social, dels infants de 3 a 14 anys. Catalunya, del curs 2015/2016 al curs 2023/2024	26
23.	Evolució de l'oci sedentari dels infants de 3 a 14 anys de classe alta i de classe baixa. Catalunya, 2021/2022 a 2023/2024 (%)	27
24.	Pràctiques culturals per nivell d'estudis. Catalunya, 2024 (%)	28
25.	Evolució del pressupost inicial, del pressupost liquidat i del percentatge del pressupost del Departament d'Educació sobre el total del pressupost. Catalunya, 2011 a 2025	29
26.	Evolució de la despesa pública en educació (total i no universitària) sobre el PIB. Catalunya, Espanya i UE-27, de 2000 a 2024 (%)	30
27.	Evolució de les ràtios d'alumnat per unitat, per sector de titularitat i etapa educativa. Catalunya, del curs 2007/2008 al curs 2024/2025	32
28.	Evolució de la ràtio d'alumnes per professor als ensenyaments de règim general, per sector de titularitat. Catalunya i Espanya, del curs 2000/2001 al curs 2023/2024	33
29.	Percentatge de despesa en beques sobre el total de despesa pública en educació (no universitària). Catalunya, Espanya i CCAA, 2023	34
30.	Evolució de la despesa pública en educació (no universitària) per alumne. Catalunya i Espanya, 2000 a 2024 (€)	35
31.	Despesa pública (no universitària) per alumne (no universitari). Espanya i CCAA, 2024 (€)	36
32.	Evolució de la despesa total i per habitant en educació dels ens locals. Catalunya, 2004 a 2023	37
33.	Despesa mitjana de les llars en ensenyament (universitari i no universitari) i percentatge sobre el total de despesa de la llar. CCAA, 2024	38
34.	Evolució de la segregació escolar (índex de dissimilitud) segons nacionalitat a primària i secundària. Catalunya, del curs 2011/2012 al curs 2024/2025 (octubre)	40
35.	Evolució de l'índex d'equitat de l'alumnat estranger per etapa educativa. Catalunya, del curs 2000/2001 al curs 2024/2025	41
36.	Evolució de la segregació escolar (índex de dissimilitud) segons necessitats educatives específiques (NESE B) a primària i secundària. Catalunya, cursos 2015/2016 a 2024/2025	42
37.	Evolució de la segregació escolar de l'alumnat socialment vulnerable a l'ESO segons PISA. Països europeus i Catalunya, 2018 i 2022	43

38.	Evolució de la taxa d'atur per nivell d'estudis. Catalunya, anys 2014 a 2025 (%)	44
39.	Salari de les persones assalariades de 25 a 35 anys per presència d'AEP. Catalunya, 2025 (%)	45
40.	Estat de salut autopercebut per nivell d'estudis. Catalunya, 2024 (%)	46
41.	Evolució de la probabilitat de patir un problema de salut mental per nivell d'estudis de la mare, població de 4 a 14 anys. Catalunya, de 2017 a 2024 (%)	47
42.	Evolució de la comprensió política. Més aviat d'acord amb «de vegades la política sembla tan complicada que se'm fa difícil entendre el que està passant» Catalunya, de 2014 a 2025 (%)	48

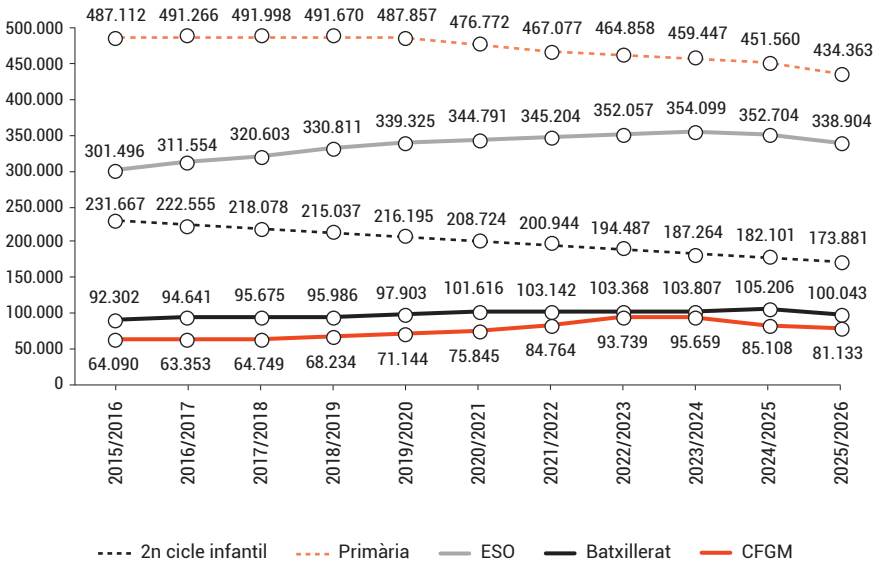
Demografia educativa: quants alumnes tenim i amb quines necessitats

Iniciem l'anàlisi dels principals indicadors educatius amb l'evolució del nombre d'alumnes per etapa educativa, els darrers 11 cursos. Al Gràfic 1 s'aprecia com a 2n cicle d'infantil el nombre d'alumnes ha disminuït progressivament des del curs 2015/2016 i la diferència hores d'ara és de gairebé 58.000 infants, mentre que l'educació primària, que va augmentar lleugerament els efectius fins al curs 2017/2018, des d'aleshores ha perdut 52.749 alumnes.

L'ESO els darrers 2 cursos ja ha canviat la tendència cap a la disminució, perdent 15.195 alumnes, i els ensenyaments postobligatoris mostren el mateix patró, en global els 2 darrers cursos han perdut 18.290 alumnes, tot i que els cicles de grau mitjà en perden més de 14.000 i el batxillerat 3.764.

GRÀFIC 1

Evolució de l'alumnat matriculat per etapa educativa. Catalunya, del curs 2015/2016 al curs 2025/2026

Font: elaboració pròpia amb dades del Departament d'Educació.

A aquest canvi de tendència en el nombre d'alumnes s'ha d'afegir un canvi molt important en el perfil d'alumnat que acullen els centres educatius catalans. Mentre que el nombre global d'alumnat es troba en davallada, el d'estudiants amb necessitats educatives específiques està en clar augment. A això hi ha contribuït especialment la millora en la detecció de situacions socioeconòmiques desfavorides entre l'alumnat català, més en correspondència amb la realitat que a Catalunya hi ha un 36,5% de menors d'edat en risc de pobresa o exclusió social el 2025.

D'aquesta manera, veiem com en els darrers cinc cursos, els percentatges d'alumnat amb necessitats educatives per situacions socioeconòmiques desfavorides (NESE B) ha passat del 5,6% a la segona etapa d'educació infantil, o el 8,1% a primària, a superar el 30% el curs 2024/2025. Per la

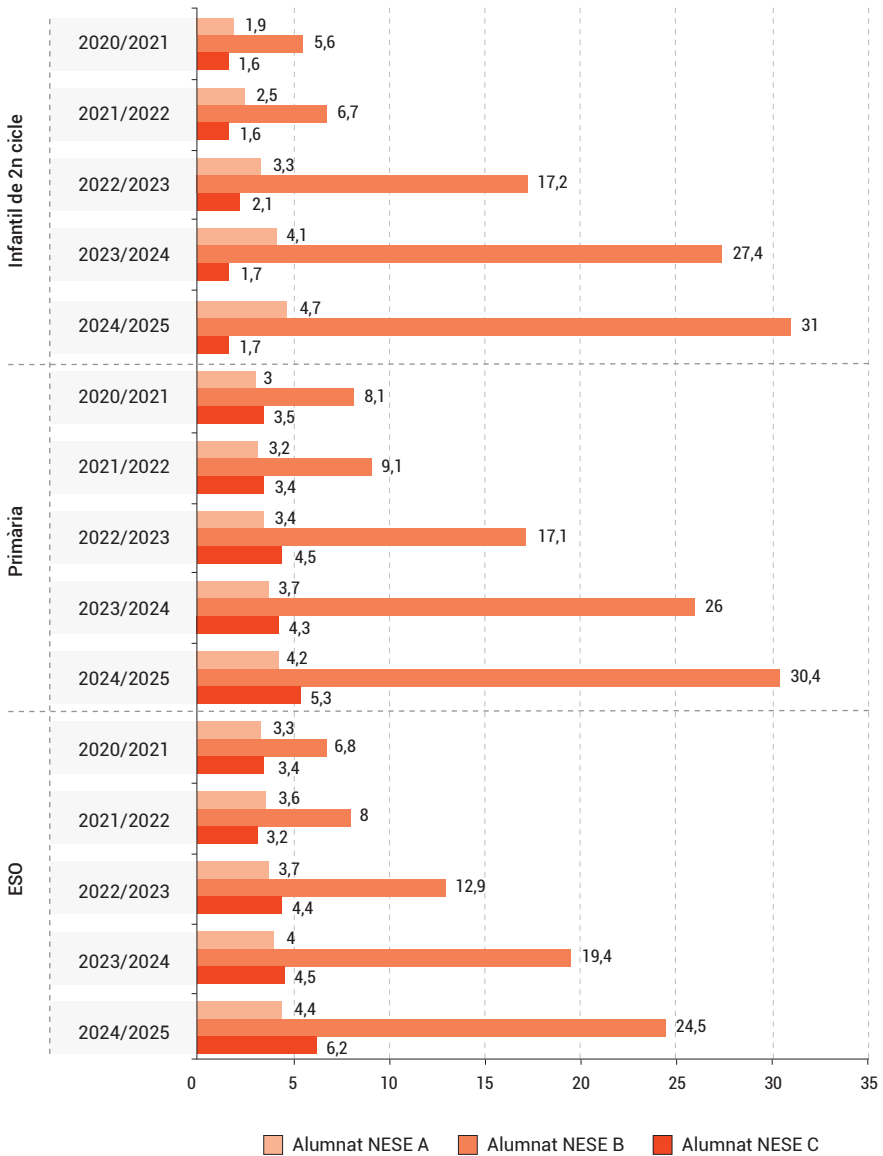
seva banda, l'ESO ha passat del 6,8 al 24,5% de l'alumnat. Així, mentre que a l'educació primària i a l'ESO s'ha multiplicat el percentatge d'alumnat NESE B per raons socioeconòmiques per 3,7 i 3,6 respectivament, a infantil ho ha fet per 5,5.

Al mateix temps, l'alumnat amb necessitats especials (NESE A) ha augmentat però lleugerament, de poc més de l'1%, a primària i ESO. A l'educació infantil de 2n cicle, probablement també per un efecte de millora en la detecció a edats primerenques, l'augment ha estat més acusat, del 2,8%.

L'alumnat nouvingut (NESE C) es manté estable per sota del 2% a infantil (tret del curs 2022/2023 amb un 2,1%), mentre que a primària i secundària ha augmentat en aquests cinc darrers cursos en 1,8 i 2,8 punts respectivament, situant-se una mica per sobre del 5% a primària i del 6% a l'ESO.

GRÀFIC 2

Evolució de l'alumnat NESE, per tipus i etapa educativa. Catalunya, del curs 2020/2021 al curs 2024/2025 (%)

Font: elaboració pròpia amb dades del Departament d'Educació.

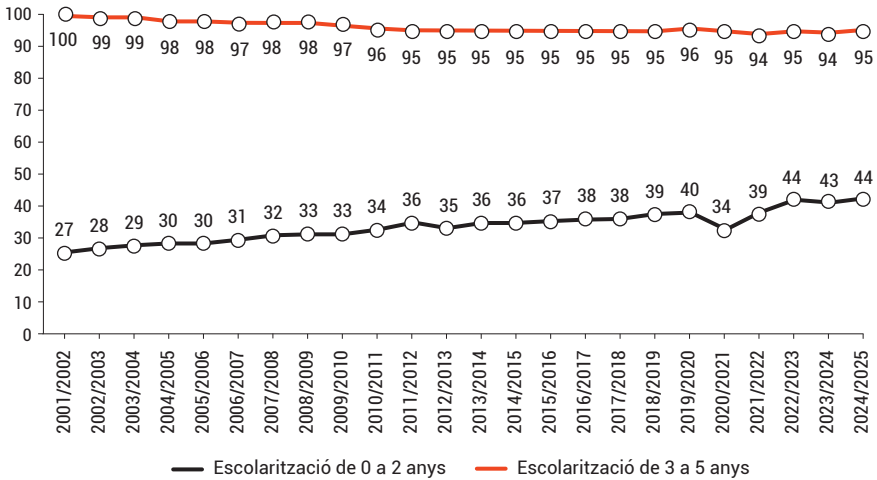
Trajectòries: accés, promoció i permanència al sistema educatiu

En l'Anuari 2024 s'alertava de la dissonància entre un estancament dels resultats d'aprenentatge i una millora dels indicadors de permanència i promoció en el sistema escolar. Amb les dades actualitzades, la tendència sembla haver canviat: tant l'adquisició d'aprenentatges com la permanència i promoció al sistema semblen estancar-se. Tot i això, hi ha algun indicador que se surt de la tendència. En concret, destaca un cert empitjorament en la graduació en ESO, al mateix temps que l'escolarització de la petita infància segueix augmentant i cada cop hi ha més població adulta que segueix formant-se.

Vegem-ho en detall. Si ens fixem en l'escolarització preobligatòria, podem observar que mentre que l'escolarització de 3 a 5 anys s'ha mantingut estable al voltant del 95% els darrers 15 anys, la dels infants de 0 a 2 anys ha estat augmentant des dels inicis de la dècada del 2000. Després d'una evident davallada l'any de la pandèmia, des d'aleshores s'han recuperat i superat els nivells anteriors i el curs 2024/2025 s'escolaritza un 63% més d'infants d'aquestes edats que el curs 2001/2002.

GRÀFIC 3

Evulsió de l'escolarització als 0-2 anys i als 3-5 anys. Catalunya, del curs 2001/2002 al curs 2024/2025 (%)

Font: elaboració pròpia amb dades del Departament d'Educació.

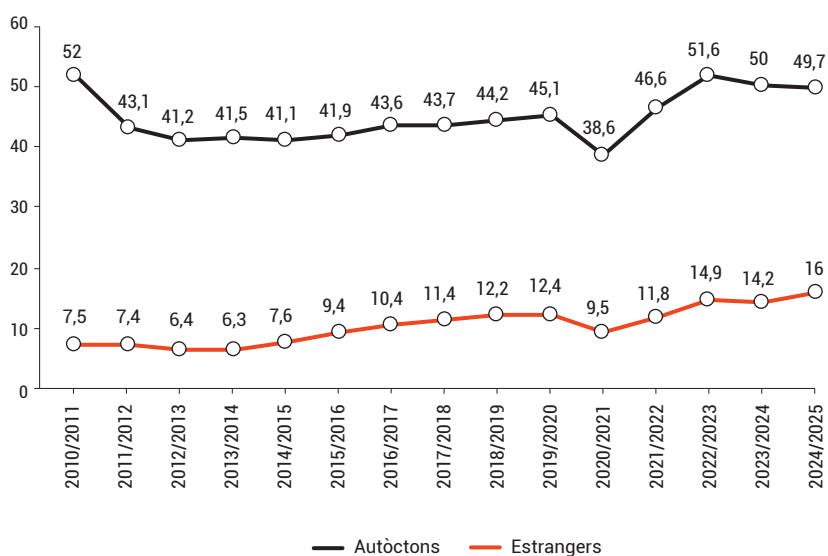
Si l'escolarització de 3 a 5 anys és pràcticament universal, tot i no ser una etapa educativa obligatòria, l'educació de la petita infància (0-2 anys), en tractar-se d'una oferta molt més limitada i amb un cost no menyspreable per a les famílies, esdevé un terreny abonat per reflectir la desigualtat social.

Per exemple, veiem com l'escolarització de la població estrangera entre els 0 i els 2 anys, tot i l'augment constant i sostingut els darrers 15 anys, encara està lluny de ser equiparable al percentatge de població autòctona escolaritzada en aquestes edats. Després de 2010, en què el percentatge de població autòctona escolaritzada va arribar al pic de la sèrie, amb el 52%, el percentatge d'escolarització cau uns 10 punts per tornar a recuperar-se molt lentament fins al 45% de 2019/2020. Els efectes de la pandèmia de la COVID-19 són evidents amb una reducció de més de 10 punts aquell curs. La recuperació posterior situa al voltant d'un de cada 2 infants de 0 a 2 anys autòctons escolaritzats.

L'escolarització de la població estrangera és molt menor: dels 15 cursos observats, només en 8 d'ells ha superat el 10%. Tot i això, s'observa una tendència moderada però bastant clara a l'augment des de 2010/2011.

GRÀFIC 4

Evolució de l'escolarització dels infants de 0 a 2 anys, segons nacionalitat. Catalunya, del curs 2010/2011 al curs 2024/2025 (%)

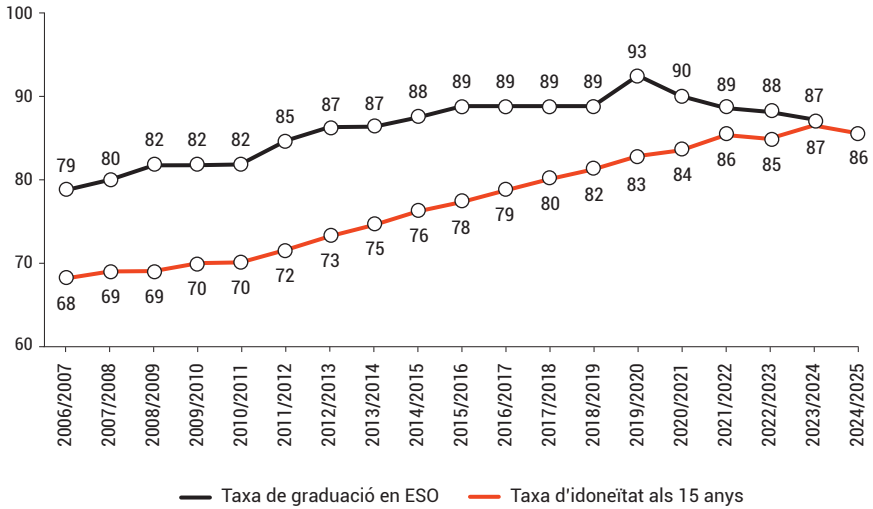

Font: elaboració pròpia amb dades de l'Idescat i del Departament d'Educació.

A la fi de l'ensenyament obligatori, podem observar com la graduació en ESO va disminuint curs a curs, de manera lleugera però constant des del curs 2019/2020. El curs de la pandèmia és el que presenta el percentatge d'alumnat graduat més alt de la sèrie (el 93%), degut als canvis conjunturals dels criteris d'avaluació. La taxa d'idoneïtat, és a dir, l'alumnat que al final de l'ESO (15 anys) no ha repetit cap curs, es manté estable des del curs 2021/2022, tot i la lleugera davallada en el darrer període. En termes evolutius, des del curs 2006/2007 la disminució de la repetició de curs es fa evident en l'augment de 20 punts de la taxa d'idoneïtat.

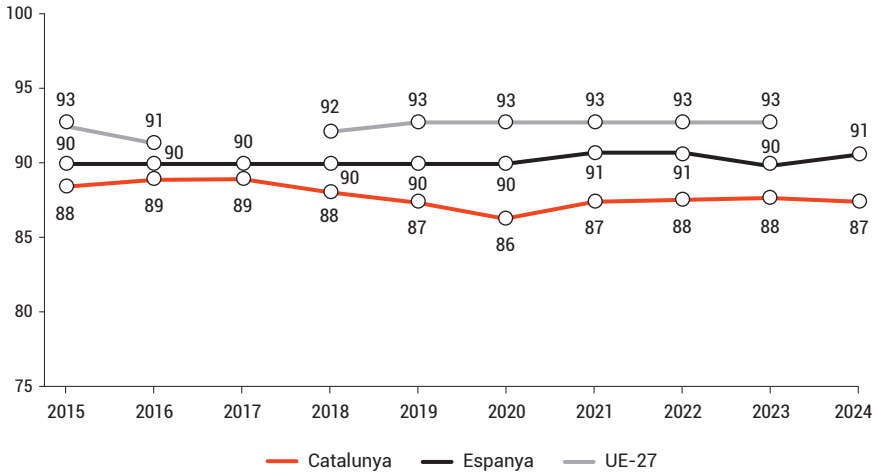
GRÀFIC 5

Evolució de la taxa de graduació en ESO i taxa d'idoneïtat als 15 anys. Catalunya, del curs 2006/2007 al curs 2024/2025 (%)

Font: elaboració pròpia amb dades del Departament d'Educació.

Introduïm aquí un indicador harmonitzat internacionalment que dona compte de l'escolarització un cop acabada l'educació obligatòria, als 17 anys. En termes comparatius amb l'àmbit estatal i amb la UE-27, Catalunya té un percentatge inferior d'escolarització a aquesta edat. Tot i que, en general, al llarg dels 10 anys que s'observen es reflecteix una certa estabilitat, la davallada de 3 punts de 2017 a 2020, hores d'ara només s'ha recuperat en 1 punt.

GRÀFIC 6**Evolució de la participació en educació de la població de 17 anys.
Catalunya, Espanya i UE-27, de 2015 a 2024 (%)**

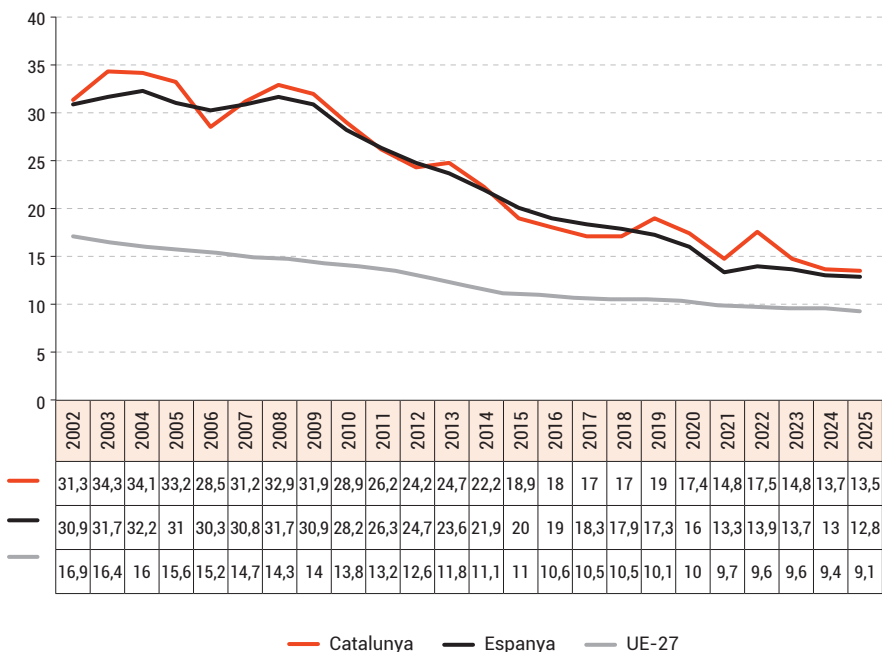
Nota: sense dades per a UE-27 els anys 2017 i 2024.

Font: elaboració pròpia amb dades d'Eurostat.

De fet, hi ha un bon nombre de joves de 18 a 24 anys que no arriben a assolir estudis postobligatoris; és l'abandonament escolar prematur (AEP). L'any 2025, la taxa d'AEP a Catalunya (13,5%) segueix situant-se per sobre de la mitjana europea (9,1%) i de l'espanyola (12,8%), lluny, encara, de l'objectiu europeu del 9% per al 2030. Encara que els darrers 20 anys l'AEP ha millorat de manera notable, els darrers anys sembla haver-se estancat, cosa que apunta a una cronificació d'aquest fenomen en col·lectius determinats.

GRÀFIC 7

Evolució de l'abandonament escolar prematur. Catalunya, Espanya i UE-27, de 2002 a 2025 (%)

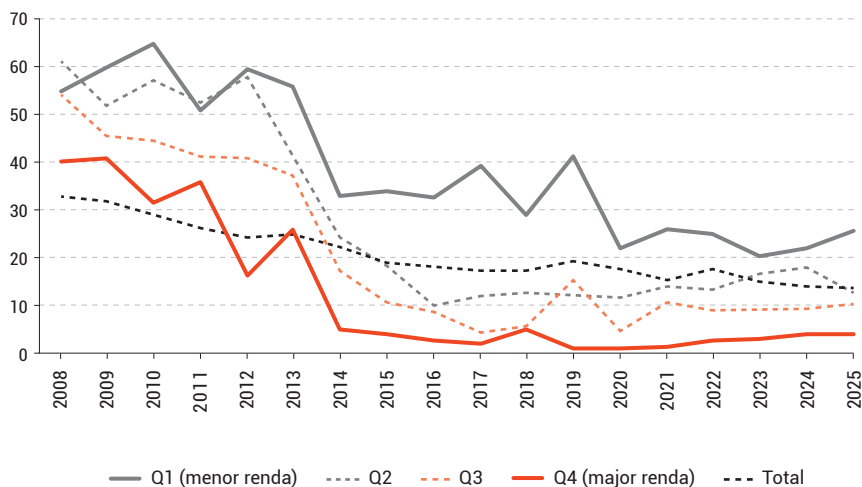
Font: elaboració pròpia amb dades del Departament d'Educació i Eurostat.

L'AEP és especialment prevalent entre els joves de famílies vulnerables. El Gràfic 8 mostra com els joves de llars amb rendes més elevades (el 25% amb més ingressos) tenen percentatges d'AEP que des de 2014 no arriben al 10%, mentre que els joves de llars amb rendes més baixes (el 25% amb menys ingressos) en tots els anys des de 2008 superen el 20%.

La diferència entre uns i altres va dels 15 punts de l'any 2011 a més de 40 punts el 2012, com a conseqüència de la crisi econòmica que va iniciar-se el 2008. Les darreres dades, de 2025, encara presenten més de 20 punts de diferència entre uns i altres: abandonen un 3,9% dels joves de famílies benestants i un 25,3% dels de famílies empobrides.

GRÀFIC 8

**Evolució del percentatge d'AEP per quartil d'ingressos de la llar.
Catalunya, de 2008 a 2025**

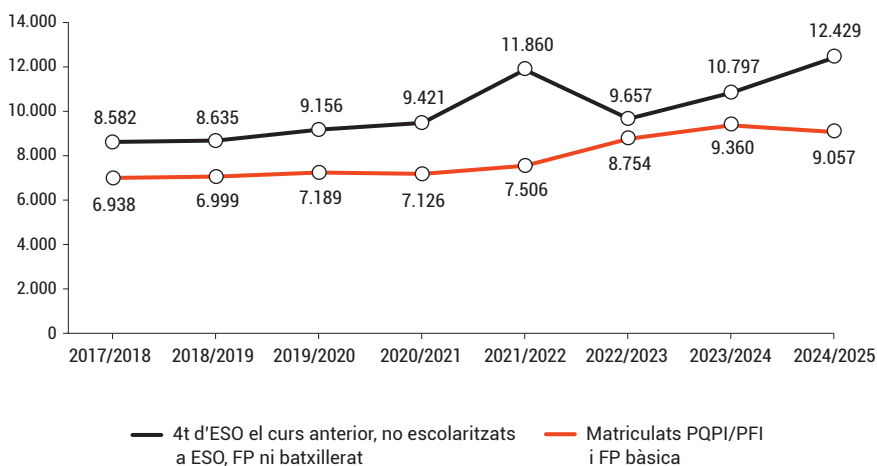
Font: elaboració pròpia amb dades de l'Enquesta de Condicions de Vida-ECV.

Si bé l'abandonament escolar prematur es refereix als joves de 18 a 24 anys sense estudis postobligatoris, un gruix important de l'alumnat abandonador ho és ja a l'ESO, especialment a 4t.

Segons dades del Departament d'Educació, 12.429 alumnes que el curs 2023/2024 estudiaven 4t d'ESO, el curs següent (2024/2025) no es troben escolaritzats ni a l'ESO ni a batxillerat ni a cicles formatius de grau mitjà. Comptant que una part d'aquest alumnat va passar a cursar un Programa de Formació i Inserció (PFI) o una FP bàsica (el curs 2024/2025 s'hi van matricular 9.057 joves), quedarien encara 3.372 joves sense escolaritzar aquest darrer curs.

GRÀFIC 9

Evulció dels joves que cursen 4t d'ESO i que el curs següent no estan escolaritzats, i matriculacions a PFI. Catalunya, del curs 2017/2018 al curs 2024/2025

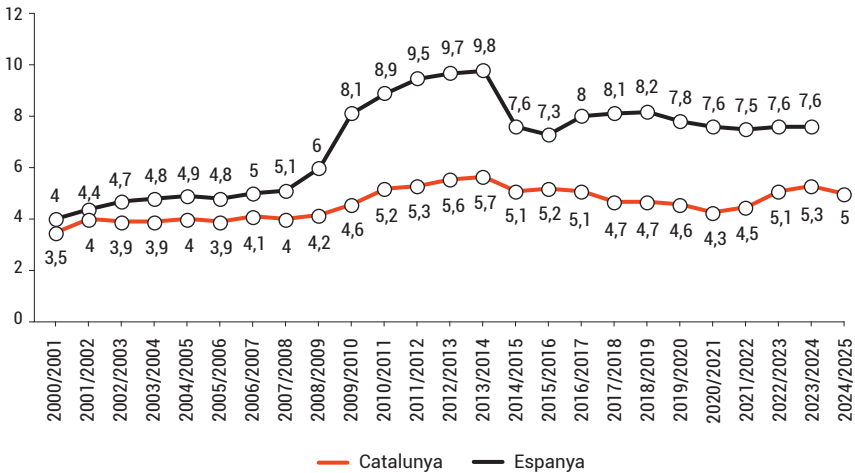

Font: elaboració pròpia amb dades del Departament d'Educació.

En comparació amb Espanya, la taxa d'escolarització als PFI o a l'FP bàsica a Catalunya és més baixa. En l'estudi evolutiu s'aprecia que Espanya ara escolaritza un percentatge major de joves en aquests estudis alternatius que en el curs 2000/2001, mentre que Catalunya va anar augmentant el percentatge fins al curs 2013/2014, per després reduir-lo fins al curs de la pandèmia. Posteriorment, ha recuperat una part d'aquest percentatge d'escolarització, tot i que el curs 2024/2025 es troba aproximadament en el nivell de fa 15 anys.

GRÀFIC 10

Evolució de la taxa bruta d'escolarització als PQPI/PFI i FP bàsica. Catalunya i Espanya, del curs 2000/2001 al curs 2024/2025 (%)

Nota: Taxa bruta d'escolarització = escolaritzats * 100 / població edat teòrica.

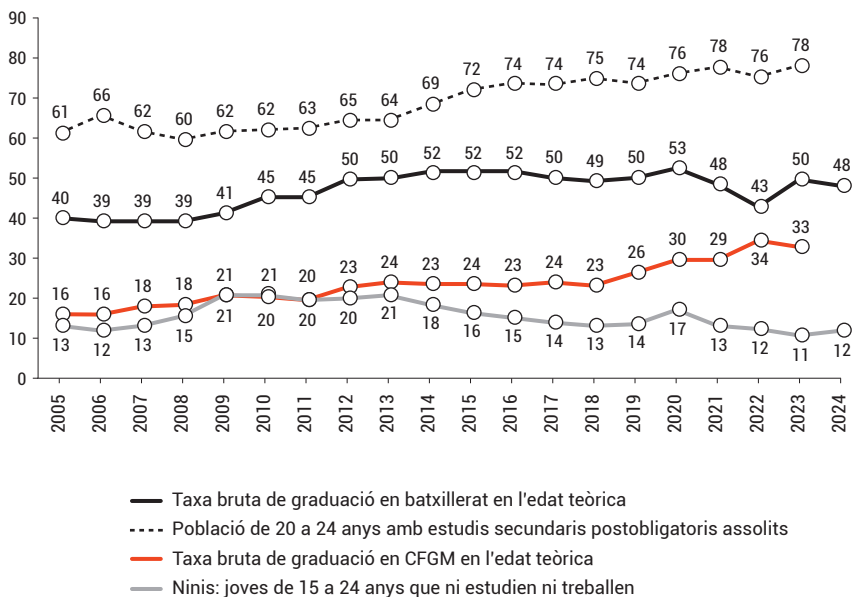
Font: elaboració pròpia a partir de dades de l'Idescat, del Departament d'Educació i del Ministeri d'Educació.

Aquells joves que continuen estudiant i cursen ensenyaments postobligatoris es graduen majoritàriament en batxillerat (el curs 2024/2025 ho van fer el 48% dels joves de 17 anys) i aproximadament un terç en cicles formatius de grau mitjà. El percentatge de graduats en batxillerat es manté estable al voltant del 50% des de fa més de 10 anys, amb l'excepció de la disminució que s'observa l'any 2022 (probablement per efectes de la pandèmia). Els cicles formatius de grau mitjà es presenten com uns estudis que cada cop atrauen més joves: la graduació s'ha doblat en els darrers 20 anys i ja aplega un 33% dels joves de 16-17 anys.

En termes globals, el 78% dels joves catalans de 20 a 24 anys tenen estudis postobligatoris, un percentatge que ha anat augmentant els darrers 15 anys, tot i que sembla haver-se estancat els darrers anys. Els joves anomenats «ninis» (ni estudien ni treballen) han seguit una tendència similar: després de millorar la seva taxa aproximadament fins al curs previ a la pandèmia, des d'aleshores s'ha estabilitzat.

GRÀFIC 11

Evolució de la graduació en batxillerat i CFGM, població de 20 a 24 anys amb estudis postobligatoris i «ninis», Catalunya, de 2005 a 2024 (%)

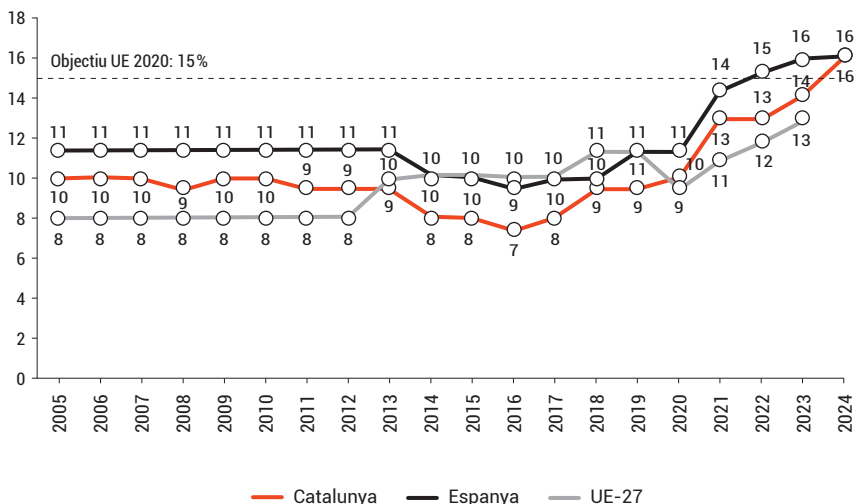
Nota: Taxa bruta de graduació = graduats *100 / població edat teòrica.

Font: elaboració pròpia amb dades de l'Idescat, del Departament d'Educació i d'Eurostat.

Pel que fa a l'educació al llarg de la vida, l'any 2024 Catalunya va aconseguir superar lleugerament l'objectiu europeu del 15% per a 2020, mentre que Espanya el va superar el 2022. Amb les darreres dades disponibles, el 2023 el conjunt de la UE encara se situava dos punts per sota d'aquesta fita.

GRÀFIC 12

Evolució del percentatge de població de 25 a 64 anys que participa en educació o formació. Catalunya, Espanya i UE-27, anys 2005 a 2024 (%)

Font: elaboració pròpia amb dades d'Eurostat i del Ministeri d'Educació.

Aprenentatges: competències bàsiques, proves internacionals i abast de les desigualtats

L'assoliment de competències és una de les finalitats essencials del sistema educatiu. Si bé és cert que és difícil de mesurar l'adquisició d'algunes d'elles (competències socials, emocionals, etc.), n'hi ha d'altres per a les quals hi ha mecanismes que permeten fer-ho i que estan àmpliament estesos i acceptats.

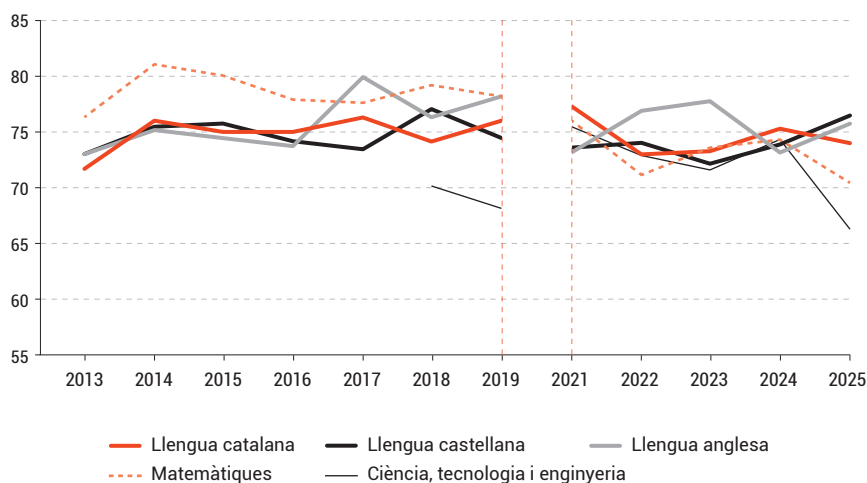
Si ens fixem en les avaluacions internes que fa anualment el Departament d'Educació al final de l'educació primària, observem com l'alumnat català no ha millorat sensiblement en l'assoliment de cap de les competències bàsiques des de l'any 2013 (inici de la sèrie). Tot i els alts i baixos

en totes les matèries, les llengües semblen tenir puntuacions mitjanes més estables en el temps, i es mouen entre els 70 i els 80 punts.

Diferent és el cas de les matemàtiques, que han patit una davallada del 8% (dels 76,3 punts de l'any 2013 als 70,4 de 2025) en els 12 anys de proves. El pic més alt va ser l'any 2014 amb 81 punts i després només va augmentar lleugerament els anys 2018, 2023 i 2024. En la resta d'anys ha disminuït la puntuació mitjana respecte de l'any anterior. En la darrera avaluació, el 2025, ha baixat en 3,9 punts, un 5% menys que el 2024.

GRÀFIC 13

Evolució de les notes mitjanes a les proves de competències bàsiques de 6è de primària. Catalunya, de 2013 a 2025

Nota: l'any 2020 no es van realitzar les proves per causa de la pandèmia de la COVID-19.

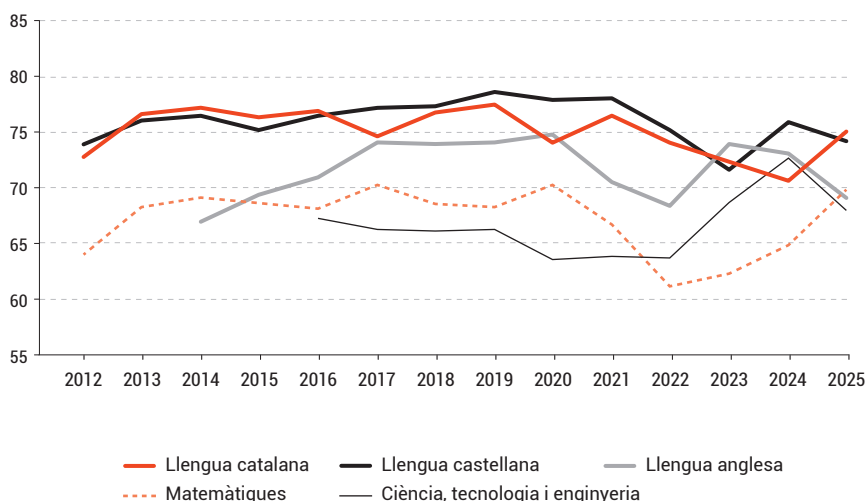
Font: elaboració pròpia amb dades del Departament d'Educació.

En l'evolució de les puntuacions de 4t d'ESO, es veu com les llengües s'han mogut en el mateix rang de puntuacions mitjanes que a 6è, entre 70 i 80 punts, i que el darrer curs el català ha millorat lleugerament, mentre que el castellà i l'anglès han retrocedit.

En global, s'aprecia com les matemàtiques se situen uns 10 punts per sota de les puntuacions de 6è i només van assolir els 70 punts l'any 2017. Tot i això, el darrer any estan fregant aquest valor (puntuació de 69,8) i assoleixen la segona major puntuació de la sèrie, després d'augmentar sostinudament des de 2022 (puntuació més baixa de la sèrie, amb 61,2 punts).

GRÀFIC 14

Evolució de les puntuacions mitjanes en les proves de competències de 4t d'ESO. Catalunya, de 2012 a 2025

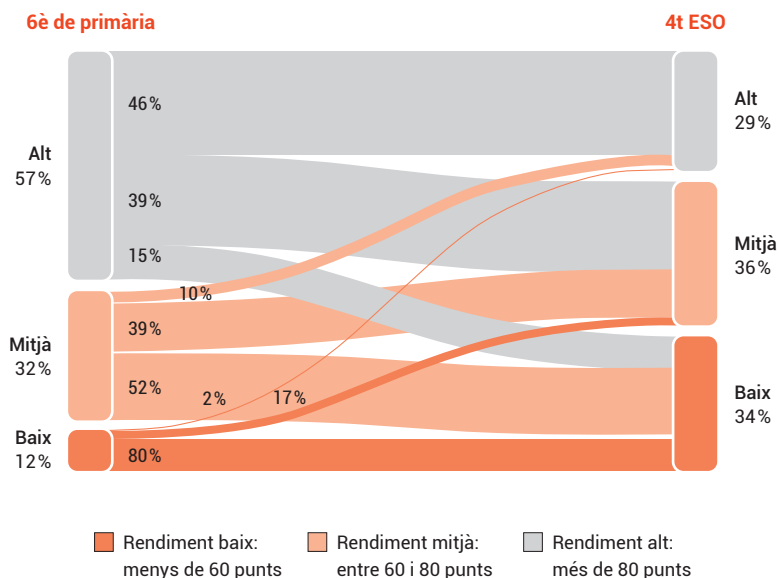

Font: elaboració pròpia amb dades del Departament d'Educació.

Si observem l'evolució de les puntuacions en matemàtiques de diverses cohorts d'alumnes de les proves de 6è de primària a les de 4t d'ESO, veiem que el 80% de l'alumnat amb rendiment baix en matemàtiques a 6è, segueix tenint-lo baix a 4t d'ESO i que el 52% del que té un rendiment mitjà a 6è empitjora el seu rendiment i passa a tenir-lo baix a 4t. De la mateixa manera, només el 46% del que té un rendiment alt a 6è, el manté en el mateix nivell a 4t.

GRÀFIC 15

Rendiment de 6è de primària a 4t d'ESO en matemàtiques. Cohorts 2017-2021, 2018-2022, 2019-2023 i 2021-2025

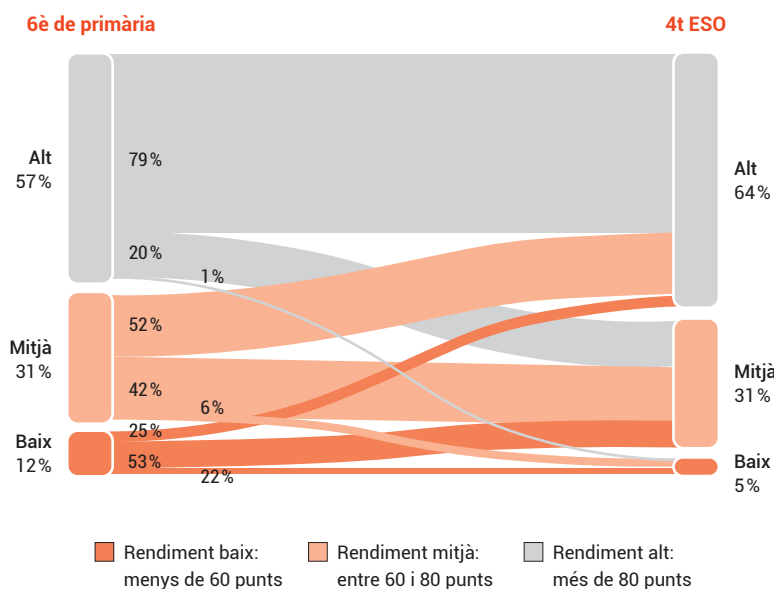
Nota: seguiment longitudinal de les puntuacions obtingudes per les cohorts d'alumnes que van fer les proves de competències bàsiques a 6è de primària els anys 2017, 2018, 2019 i 2021 i a 4t els anys 2021, 2022, 2023 i 2025.

Font: elaboració pròpia amb dades del Departament d'Educació.

En comprensió lectora l'evolució és bastant diferent ja que la majoria de l'alumnat amb rendiment baix o mitjà a 6è el millora en les proves a 4t d'ESO: el 52% de l'alumnat de rendiment mitjà a 6è el té alt a 4t, i el 78% del que el té baix a 6è passa a tenir-lo mitjà o alt a 4t. Pràcticament 8 de cada 10 alumnes que tenien rendiment alt a 6è el segueixen tenint a 4t. En termes globals, la distribució de l'alumnat en els diferents rendiments és de millora a 4t respecte de 6è.

GRÀFIC 16

Rendiment de 6è de primària a 4t d'ESO en comprensió lectora en català. Cohorts 2017–2021, 2018–2022, 2019–2023 i 2021–2025

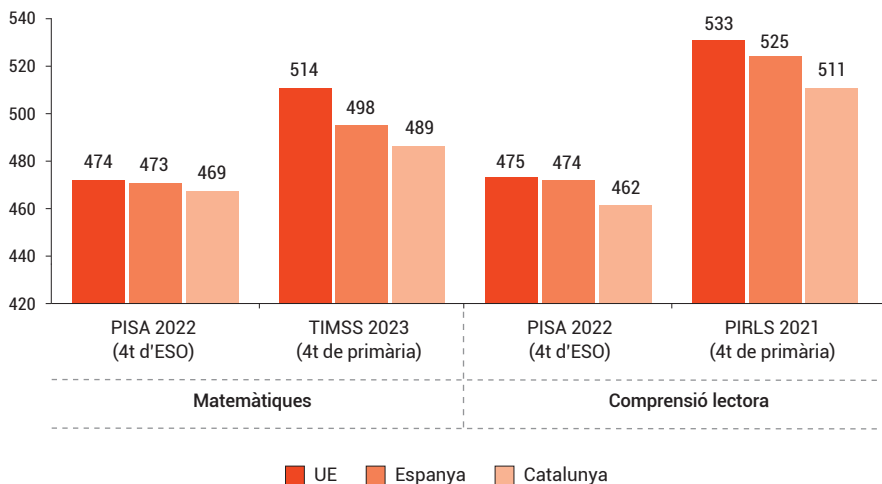
Nota: seguiment longitudinal de les puntuacions obtingudes per les cohorts d'alumnes que van fer les proves de competències bàsiques a 6è de primària els anys 2017, 2018, 2019 i 2021 i a 4t els anys 2021, 2022, 2023 i 2025.

Font: elaboració pròpia amb dades del Departament d'Educació.

Les avaluacions internacionals (PISA sobre diverses competències als 15 anys, TIMSS sobre matemàtiques a 4t de primària i PIRLS sobre lectura a 4t de primària) ens permeten fer una ullada a l'assoliment de competències en termes comparatius. Tant en matemàtiques com en comprensió lectora, l'alumnat català puntua per sota de la mitjana espanyola i de l'europea, més a la primària que a la secundària.

GRÀFIC 17

Notes mitjanes a PISA 2022, TIMSS 2023 i PIRLS 2021. Catalunya, Espanya i UE

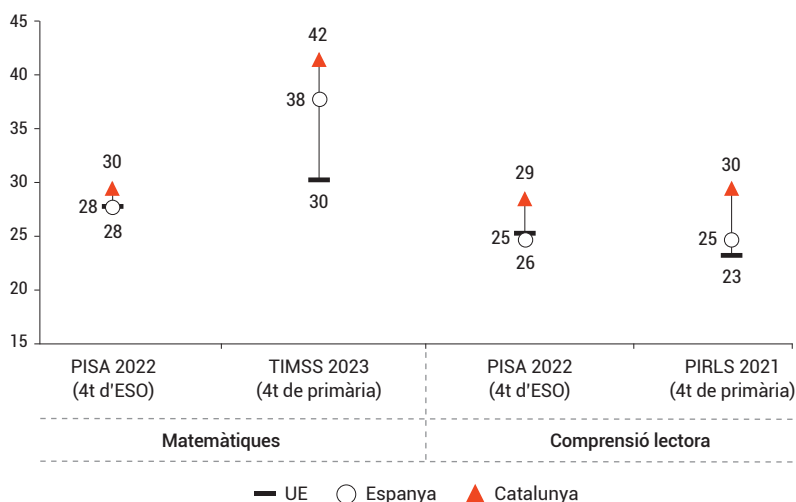

Font: elaboració pròpia amb dades dels informes per a Espanya de l'Institut Nacional d'Avaluació Educativa-INEE.

El percentatge d'alumnat català situat en el nivell baix o molt baix de competències en aquestes avaluacions també és més alt que la mitjana espanyola o europea. En particular, en les competències matemàtiques avaluades per TIMSS a primària és on més alumnat se situa en el nivell baix o molt baix, i arriba al 42%.

GRÀFIC 18

Percentatge d'alumnat amb nivell molt baix o baix a PISA 2022, TIMSS 2023 i PIRLS 2021. Catalunya, Espanya i UE (%)

Font: elaboració pròpia amb dades dels informes per a Espanya de l'Institut Nacional d'Avaluació Educativa-INEE.

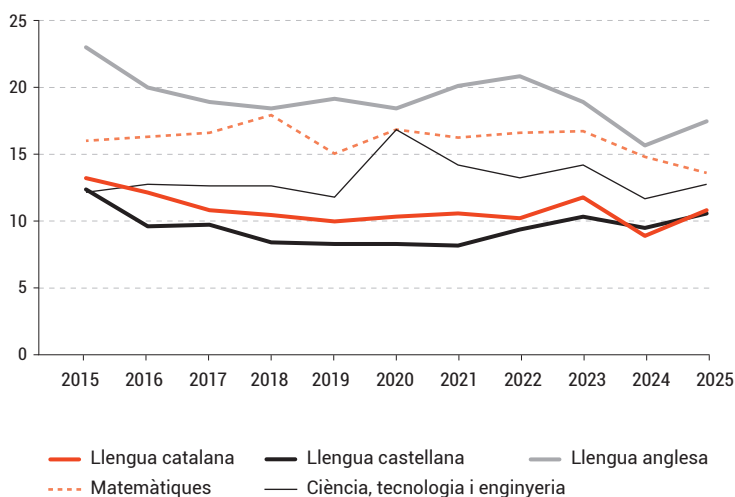
La vulnerabilitat social és un dels factors que expliquen en major mesura la variabilitat en els resultats educatius. Posant el focus en el centre educatiu i en la diferència de puntuacions en funció d'una major o menor presència d'alumnat vulnerable, que s'anomena complexitat del centre, es constata la persistència d'aquestes diferències.

A 4t d'ESO no hi ha hagut una reducció substancial d'aquestes diferències durant el període en què s'han fet les proves de competències bàsiques i, de fet, el darrer any semblen haver augmentat. De 2015 a 2025, la matèria en què més ha disminuït la diferència entre centres amb major i menor presència d'alumnat vulnerable és la llengua anglesa, amb una reducció de 5,6 punts (de 23 a 17,4 punts). A català, castellà i matemàtiques en aquestes 11 edicions ha baixat al voltant de 2 punts mentre que la competència científicotecnològica l'ha mantinguda (amb un augment important l'any 2020, que després s'ha anat reduint).

Més enllà de la manca de millora que veiem en l'evolució, cal remarcar el lleuger empitjorament en la diferència de resultats de la darrera edició: 1 punt a castellà i científicotecnològica i 2 punts a català i anglès. L'única matèria que les ha reduït, tot i que només 1,2 punts, és matemàtiques.

GRÀFIC 19

Evolució de la diferència* en la puntuació mitjana per complexitat del centre. Proves de competències bàsiques, 4t d'ESO, de 2015 a 2025

*Diferència: complexitat alta-baixa.

Font: Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu.

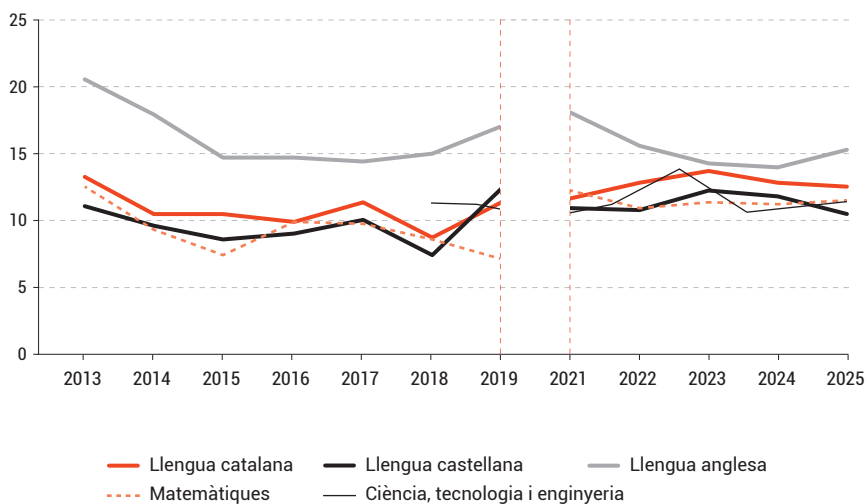
Les diferències de puntuació per vulnerabilitat del centre educatiu a 6è de primària tenen un punt en comú amb el que hem vist per a 4t de l'ESO: la llengua anglesa és la matèria que presenta una diferència més acusada mentre que la resta de matèries presenten diferències molt menors. L'evolució general ha estat de disminució de les diferències fins al 2015 i d'augment pràcticament continuat, tot i que lleu, des d'aleshores, tret de variacions concretes en algun any.

Cal mencionar el cas de la llengua catalana, que és una de les matèries que a 6è té una diferència més gran per complexitat de centre (després de l'anglès), però que a 4t la redueix i passa a ser la segona amb menor diferència de puntuació.

En termes evolutius, en aquests 12 anys de proves de competències bàsiques a 6è de primària, la llengua anglesa ha reduït la diferència per complexitat de centre en 5,2 punts, mentre que ciència, tecnologia i enginyeria l'ha augmentat des de 2018 en 11,2 punts. Per la seva banda, català, castellà i matemàtiques l'han reduïda només lleugerament (0,8, 0,6 i 1 punt, respectivament).

GRÀFIC 20

Evolució de la diferència* en la puntuació mitjana per complexitat del centre. Proves de competències bàsiques, 6è de primària, de 2013 a 2025

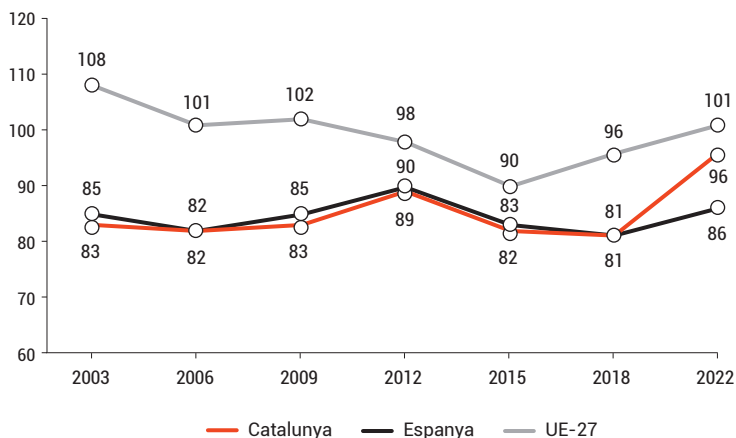
Nota: l'any 2020 no es van realitzar les proves per causa de la pandèmia de la COVID-19.

*Diferència: complexitat alta-baixa.

Font: Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu.

GRÀFIC 21

Evolució de la diferència de puntuacions en matemàtiques entre alumnes amb baix i alt ISEC a PISA. Catalunya, Espanya i UE, de 2003 a 2022

Font: elaboració pròpia amb dades de PISA-OCDE.

Les diferències per vulnerabilitat també s’observen en els resultats de les proves internacionals. Els resultats de PISA permeten identificar les diferències de puntuacions competencials entre l’alumnat d’alt ISEC (el més benestant) i baix ISEC (el més vulnerable). A Catalunya, aquestes diferències són acusades, d’entre 80 i 90 punts,¹ si bé inferiors a la mitjana europea, que se situa per sobre dels 100 punts en la majoria d’edicions.

L’evolució al llarg de les diferents edicions de PISA és d’augment de les diferències a Catalunya i Espanya fins el 2012, per després baixar fins l’edició de 2018, i tornen a augmentar en la darrera edició, tant per a la UE com per a Espanya i Catalunya. De fet, Catalunya és la que més ha augmentat la diferència, fins als 15 punts, entre alumnat benestant i vulnerable entre 2018 i 2022, mentre que a Espanya i a la UE l’augment ha estat menor (5 punts).

1. Segons les estimacions de Hanushek i Woessmann (2020), aquesta distància podria equivaler a pràcticament tres cursos de diferència entre el nivell de rendiment d’un alumne i un altre. Vegeu Hanushek, E. A. i Woessmann, L. (2020). *The economic impacts of learning losses*. Education, Working Papers Núm. 225. OCDE.

Oportunitats més enllà de l'escola: extraescolars, oci i pràctiques culturals

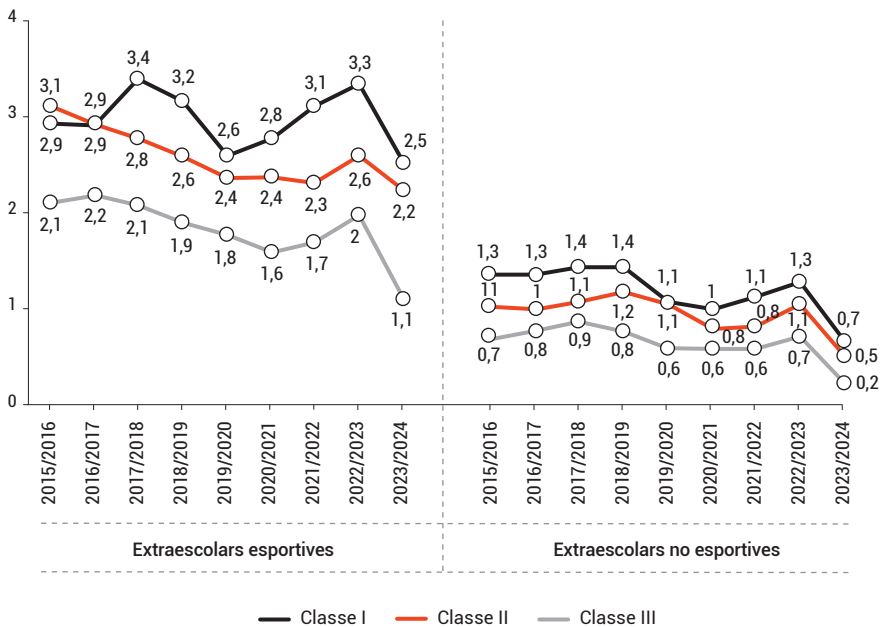
Ens ocupem, aquí, de les oportunitats que tenen lloc més enllà dels murs de les escoles i instituts, en les activitats no lectives però sí educatives que els infants i joves duen a terme fora de l'horari escolar. També farem referència a l'impacte del nivell educatiu en les activitats culturals en l'edat adulta.

Les activitats extraescolars són un altre àmbit en el qual s'evidencien les desigualtats socials que travessen les vides d'infants i joves. Així, en totes les activitats extraescolars hi participen més els infants i joves de classe alta, tot i que és en les no esportives on la diferència és més acusada: el curs 2023/2024, la classe alta hi participa el triple que la baixa (0,7 i 0,2 respectivament). En les activitats esportives la diferència és menor, tot i que és de pràcticament una hora i mitja més a la setmana.

Tot i les variacions que s'han anat donant durant la sèrie observada, es fa evident que la diferència per classe social, que és notable, es manté pràcticament inalterable.

GRÀFIC 22

Hores a la setmana de participació en activitats extraescolars esportives i no esportives, en funció de la classe social, dels infants de 3 a 14 anys. Catalunya, del curs 2015/2016 al curs 2023/2024

Nota: grups de classe social segons els nivells d'ocupació:

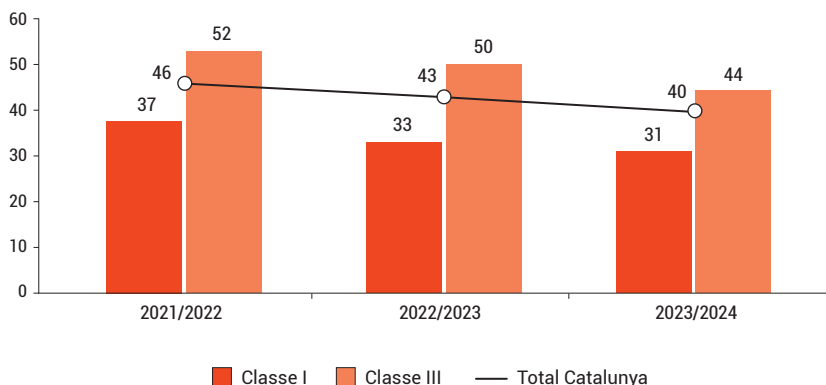
- Classe I. Directors i gerents i professionals universitaris.
- Classe II. Ocupacions intermèdies i treballadors per compte propi.
- Classe III. Treballadors manuals.

Font: elaboració pròpia amb dades de l'Enquesta de salut de Catalunya.

Infants i joves ocupen el seu temps lliure no només amb activitats extraescolars, i passar l'estona davant d'alguna pantalla (ja sigui la televisió, l'ordinador, jugant a videojocs, etc.) avui dia n'és una de les més freqüents. En aquest tipus d'oci també s'aprecien diferències per classe social: el 44% dels infants de 3 a 14 anys de classe baixa estan més de 2 hores diàries davant d'una pantalla, enfront d'un 31% dels de classe alta. Aquest consum sembla haver disminuït per a tots els infants des de l'any 2021/2022, però la diferència per classe es manté pràcticament inalterada.

GRÀFIC 23

Evulció de l'oci sedentari dels infants de 3 a 14 anys de classe alta i de classe baixa. Catalunya, 2021/2022 a 2023/2024 (%)

Nota: grups de classe social segons els nivells d'ocupació:

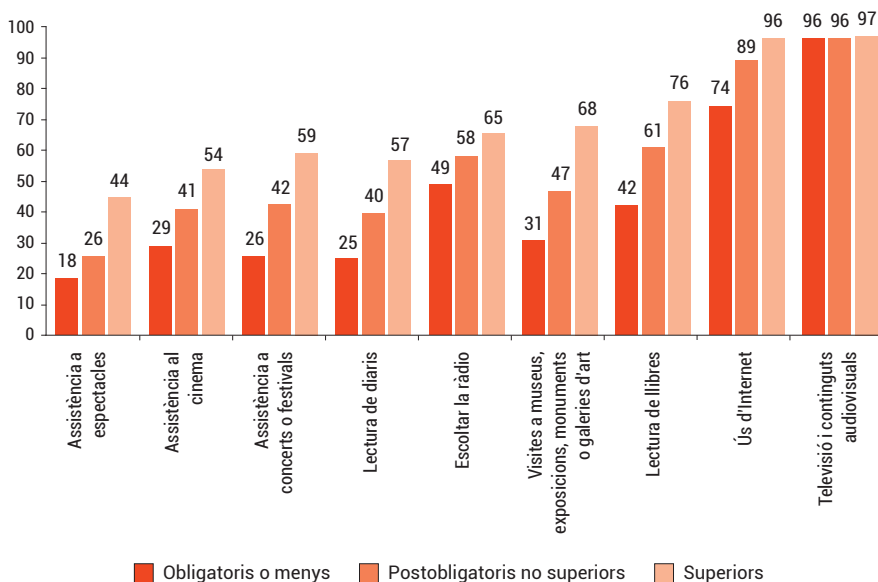
- Classe I. Directors i gerents i professionals universitaris.
- Classe II. Ocupacions intermèdies i treballadors per compte propi.
- Classe III. Treballadors manuals.

Font: elaboració pròpia amb dades de l'Enquesta de salut de Catalunya.

En l'edat adulta, els efectes d'haver assolit un nivell d'estudis menor o major es traslladen al consum i a les pràctiques culturals. Les diferències entre les persones amb estudis obligatoris o menys i les que tenen estudis superiors poden arribar a superar els 30 punts en determinades pràctiques, com l'assistència a concerts o festivals, lectura de diaris o visites a museus i exposicions. En cap de les pràctiques culturals observades hi ha una diferència, entre el nivell d'estudis més baix i el més alt, menor als 15 punts, tret de en el consum de televisió: pràcticament la totalitat de la població en consumeix amb regularitat, independentment del seu nivell d'estudis.

GRÀFIC 24

Pràctiques culturals per nivell d'estudis. Catalunya, 2024 (%)

Nota: lectura de diaris, escoltar la ràdio i ús d'Internet es demana respecte del dia anterior; anar al cinema i veure la televisió, respecte dels darrers 3 mesos; la resta de pràctiques culturals, respecte dels darrers 12 mesos.

Font: elaboració pròpia amb dades de l'Enquesta de Participació Cultural a Catalunya, 2024. Departament de Cultura.

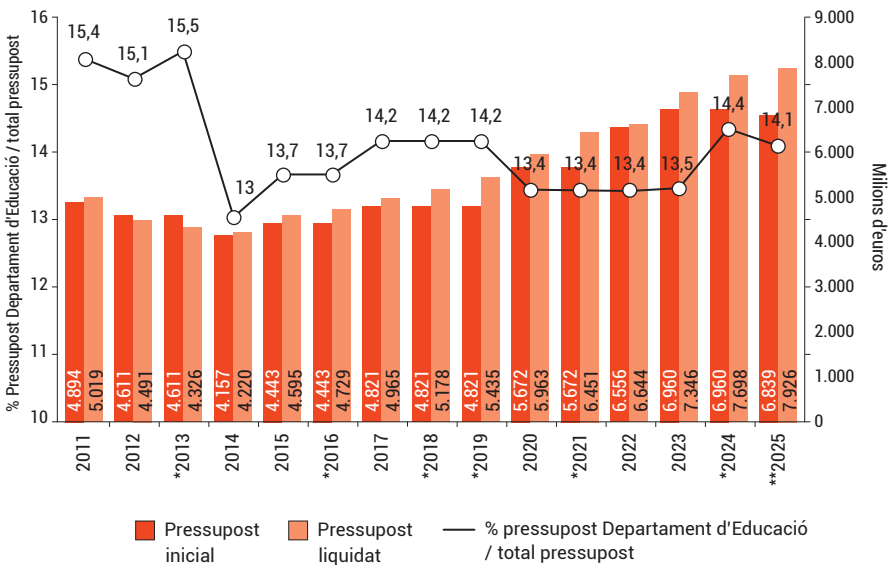
Finançament i recursos per a l'educació: pressupostos, despesa i ens locals

Analitzar els recursos invertits en educació permet parlar de la importància que s'atorga a la formació i desenvolupament de les generacions futures en el repartiment dels pressupostos disponibles. En termes monetaris, el Departament d'Educació ha augmentat el seu pressupost executat un 58% de 2011 a 2025, i ha passat de 5.019 M€ a 7.926 M€. A més, al Gràfic 25 es pot veure que en tots els anys observats, tret de 2012 i 2013, el pressupost executat ha estat superior al pressupost inicial.

Tot i això, en termes relatius, el percentatge del total de pressupost inicial assignat al Departament d'Educació, es manté entre el 13 i poc més del 14% des de fa uns 10 anys. Els anys inicials de la sèrie, de 2011 a 2013, aquest percentatge era superior al 15%, percentatge que no s'ha assolit des d'aleshores. Els dos darrers anys s'ha recuperat el percentatge sobre el total del pressupost que hi havia de 2017 a 2019.

GRÀFIC 25

Evolució del pressupost inicial, del pressupost liquidat i del percentatge del pressupost del Departament d'Educació sobre el total del pressupost. Catalunya, 2011 a 2025

*Pressupostos prorrogats.

**Dades a desembre 2025 (no consolidades).

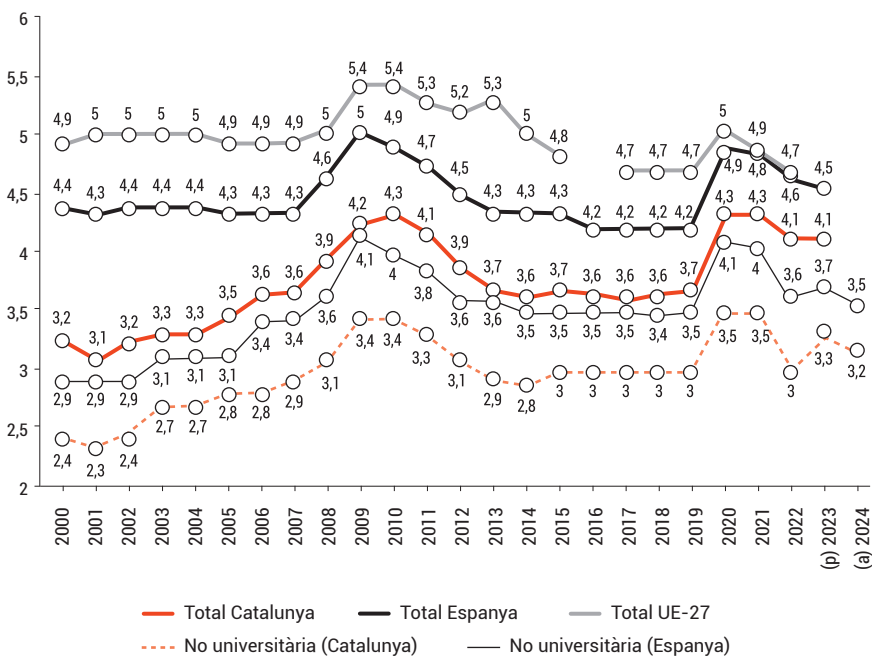
Font: elaboració pròpia amb dades del Departament d'Economia i Finances.

En termes relatius al PIB, Catalunya se situa per sota de l'esforç inversor tant d'Espanya com de la UE-27. La tendència des d'inicis de la dècada del 2000 és la mateixa que ha seguit el conjunt de l'Estat i de la Unió Europea: augment fins al 2009/2010, reducció posterior i un pic d'inversió

l'any de la pandèmia per anar baixant després. Catalunya va augmentar la inversió global en educació sobre el PIB fins el 2009/2010 en major mesura que Espanya i la UE-27. Des d'aleshores, no s'aprecien canvis substancials en la diferència amb la mitjana espanyola en la inversió total (d'entre el 0,5 i 0,6%), en la inversió en educació no universitària, sembla estar-se reduint la diferència, que el 2024 és de 0,3 punts. Per la seva banda, la Unió Europea ha reduït el percentatge del PIB destinat a educació i s'apropa a l'esforç inversor espanyol.

GRÀFIC 26

Evolució de la despesa pública en educació (total i no universitària) sobre el PIB. Catalunya, Espanya i UE-27, de 2000 a 2024 (%)

Notes:

(p) provisional.

(a) avançament.

Dades d'Espanya i Catalunya sobre el PIB regional a preus de mercat (sense capítols financers).

Font: elaboració pròpia amb dades del Departament d'Educació, del Ministeri d'Educació i d'Eurostat.

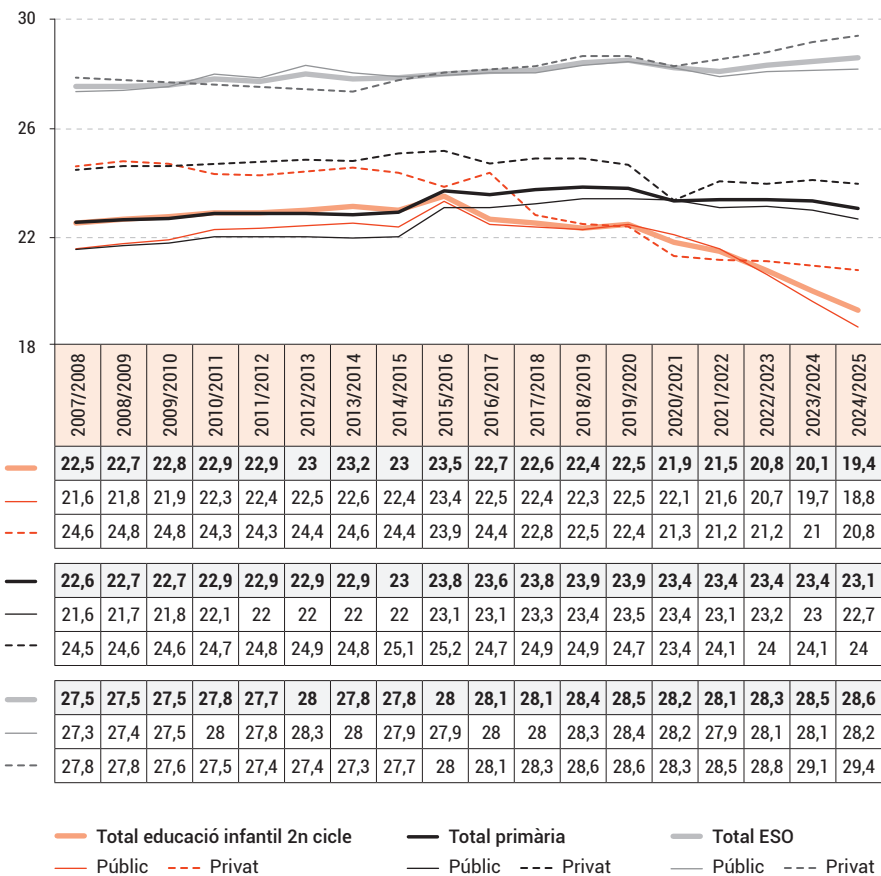
Una de les principals partides dels pressupostos del Departament d'Educació és la despesa relativa als recursos humans, principalment a les dotacions docents. La ràtio entre alumnes i docents (mestres i professorat), així com la ràtio d'alumnat per unitat (això és, la quantitat d'alumnes per grup) apareixen recurrentment en el debat públic i polític com a qüestions vinculades als resultats educatius, al benestar docent i als criteris de prioritització de recursos.

Segons mostra el Gràfic 27, en els darrers 18 anys l'evolució de les ràtios per unitat (grup classe) ha estat més favorable a la xarxa pública que a la privada (inclou concertada). El curs 2022/2023 el Departament d'Educació va reduir les ràtios a 13 fins als 20 alumnes per unitat. Els efectes d'aquesta decisió s'aprecien en la xarxa pública (i en conseqüència en la mitjana general), que ja en els dos cursos anteriors havia anat reduint el nombre d'alumnes per classe. A la xarxa privada no s'aprecia un canvi clar de tendència en aquesta etapa educativa.

A la primària i a l'ESO, la tendència és força més estable en totes dues xarxes, si bé amb lleugeres variacions en direccions oposades. A la primària, des del curs 2021/2022 s'observa una petita tendència de baixada de ràtios (amb una reducció de 0,4 alumnes per unitat a la xarxa pública i de 0,1 a la privada), mentre que a l'ESO succeeix el contrari (increment de 0,3 alumnes a la pública i de 0,9 a la privada).

GRÀFIC 27

Evolució de les ràtios d'alumnat per unitat, per sector de titularitat i etapa educativa. Catalunya, del curs 2007/2008 al curs 2024/2025

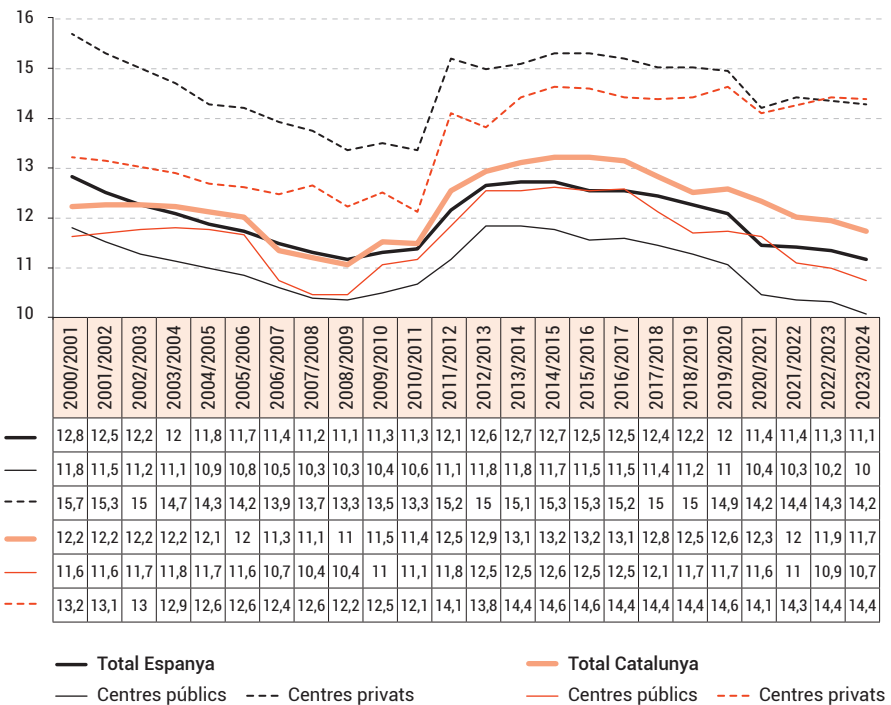
Font: elaboració pròpia amb dades del Ministeri d'Educació.

La mateixa tendència pel que fa a la titularitat la veiem en la ràtio d'alumnat per docent a tots els ensenyaments de règim general, tant a Catalunya com al conjunt de l'Estat: els centres públics són els que tenen les ràtios més baixes. Així, mentre que la xarxa pública ha anat disminuint clarament les ràtios des del curs 2015/2016, la xarxa privada ho està fent però d'una manera més moderada.

En la comparativa Catalunya-Espanya destaca una evolució més favorable de les ràtios a Espanya que no pas a Catalunya, sobretot a la xarxa privada. Efectivament, la xarxa privada catalana, que partia a principis de la dècada del 2000 de ràtios molt més baixes que la mateixa xarxa en l'àmbit espanyol (13,2 per 15,7 alumnes per professor, respectivament), hi ha anat convergint fins a situar-se lleugerament per sobre en el darrer curs, 2023/2024 (14,2 per 14,4 alumnes per professor). En conjunt, el curs 2023/2024 la ràtio per docent és de 11,7 alumnes a Catalunya i de 11,1 a Espanya.

GRÀFIC 28

Evolució de la ràtio d'alumnes per professor als ensenyaments de règim general, per sector de titularitat. Catalunya i Espanya, del curs 2000/2001 al curs 2023/2024

Nota: al País Basc no s'inclouen les dades de centres estrangers. S'han transformat les dades d'alumnat i professorat a temps parcial en l'equivalent a temps complet.

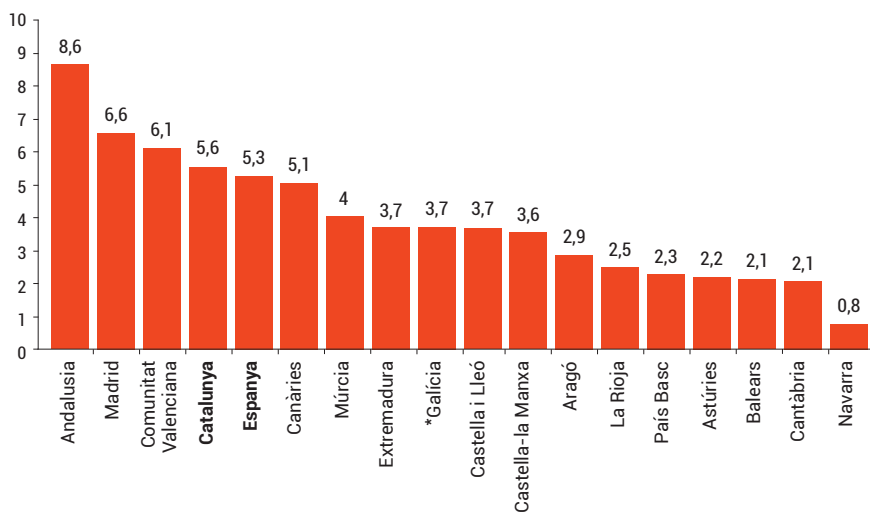
Font: elaboració pròpia amb dades del Ministeri d'Educació.

Dins el pressupost assignat al Departament s'inclou una de les principals polítiques d'equitat, la corresponent a les beques. En el pressupost inicial de 2025, la quantitat destinada a la totalitat de beques i ajuts es xifrava en 120 milions d'euros, un 1,75% del total pressupostari.

Per tal d'oferir una visió comparada amb la resta de comunitats autònomes, hem d'anar dos anys enrere, a 2023. Observem que aquell any la inversió en beques a Catalunya estava lleugerament per sobre de la mitjana estatal, per darrere d'Andalusia, Madrid i València.

GRÀFIC 29

Percentatge de despesa en beques sobre el total de despesa pública en educació (no universitària). Catalunya, Espanya i CCAA, 2023

*Les dades de Galícia corresponen al curs 2020/2021, última dada disponible.

Font: elaboració pròpia amb dades del Ministeri d'Educació.

Les dades sobre inversió en educació per alumne a Catalunya evidencien la incidència de la conjuntura econòmica: mentre que en temps de bonança econòmica la inversió augmenta sostingudament dels 2.392 € de l'any 2000 als 5.739 € de l'any 2009, la crisi econòmica posterior

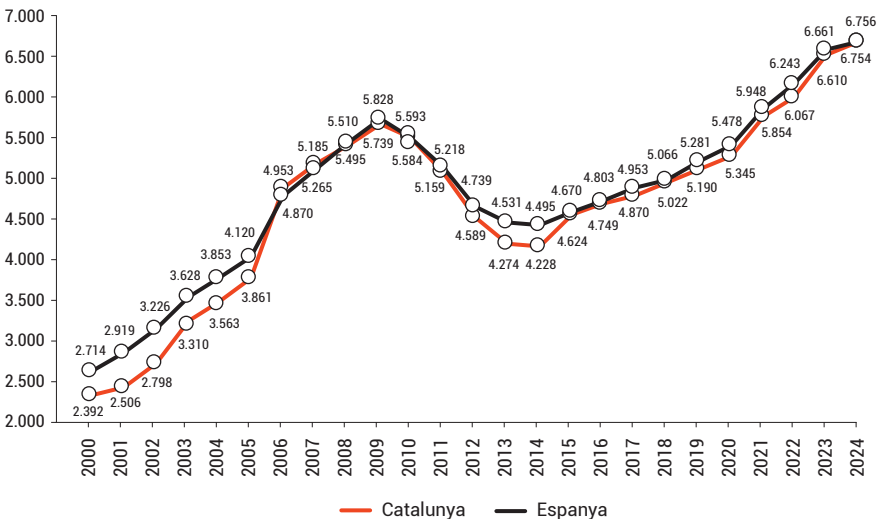
provoca un període de decreixement també sostingut fins als 4.228 € de l'any 2014.

A partir de 2014 la despesa per alumne ha anat creixent sostingudament, tot i que no és fins l'any 2021 que es recupera el nivell d'inversió de 2009. 25 anys després, a 2024, s'assoleix una inversió pública de 6.756 € per alumne no universitari, un 17,7% més que els 5.739 € de 2009.

En termes comparatius l'evolució de la despesa pública no universitària per alumne és força equivalent a la del conjunt de l'Estat. Tot i que en moments de crisi la reducció va ser més intensa a Catalunya que al conjunt de l'Estat la recuperació de la inversió posterior també ha estat més intensa: mentre que Catalunya ha augmentat en un 60% la inversió per alumne (dels 4.228 de 2014 als 6.756 € actuals) a Espanya l'augment ha estat del 50% (de 4.495 a 6.754 €).

GRÀFIC 30

Evolució de la despesa pública en educació (no universitària) per alumne. Catalunya i Espanya, 2000 a 2024 (€)

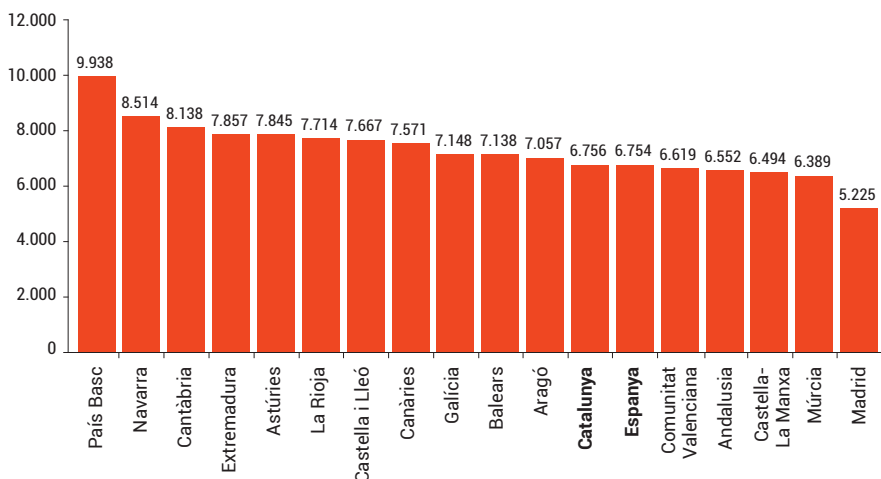

Font: elaboració pròpia amb dades del Ministeri d'Educació i FP.

En termes comparatius Catalunya se situa per sota i a molta diferència de la inversió que fan comunitats autònomes com el País Basc, que supera els 9.900 € per alumne, i Navarra o Cantàbria, que superen els 8.000 €.

GRÀFIC 31

Despesa pública (no universitària) per alumne (no universitari).
Espanya i CCAA, 2024 (€)

Nota: despesa pública per alumne en ensenyaments no universitaris (exclusa la formació professional). L'alumnat s'ha transformat en equivalent a temps complet.

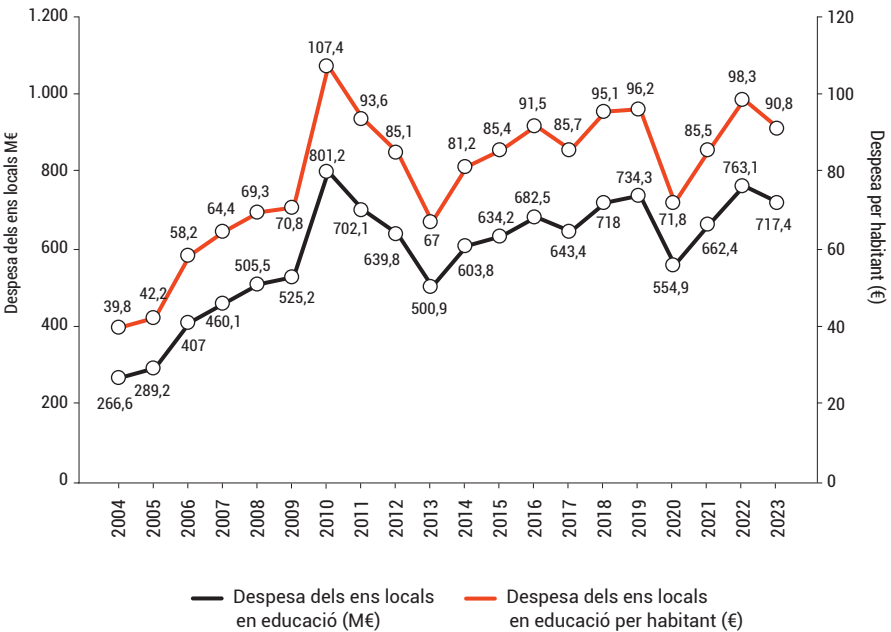
Font: elaboració pròpia amb dades del Ministeri d'Educació.

Un altre actor institucional que té un pes rellevant en educació són els ens locals. En ells descansa la conservació i el manteniment dels centres educatius. També disposen d'una xarxa pròpia de centres municipals (entre els quals destaquen les escoles bressol i les escoles de música) i desenvolupen polítiques d'acompanyament i suport a famílies i alumnat.

Els ens locals, després del pic d'inversió de 2010 amb 1.070 milions d'euros, han invertit entre 600 i 760 milions d'euros cada any en actuacions educatives. Com a despesa per habitant s'han mogut entre els 80 € i els 98 € des de 2014. Hi ha dues excepcions a la baixa, les corresponents a 2013, com a conseqüència de la crisi iniciada el 2008, i les de 2020, per la crisi de la COVID-19. En el passat Anuari de l'educació (2024), es concloïa que el finançament expansiu que des de 2019 s'estava donant en els pressupostos del Departament d'Educació contrastava amb la inhibició de l'esforç pressupostari en educació dels ens locals. Aquesta tendència sembla reforçar-se amb les darreres dades disponibles.

GRÀFIC 32

Evolució de la despesa total i per habitant en educació dels ens locals. Catalunya, 2004 a 2023

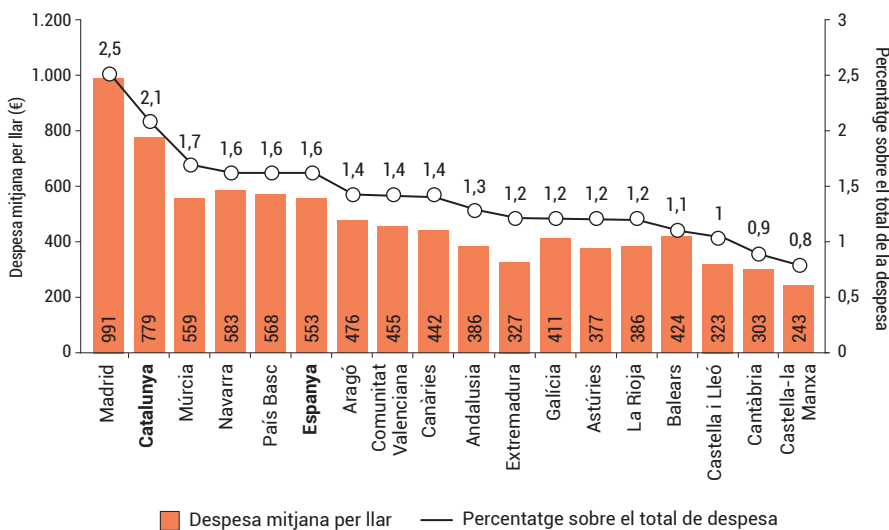

Font: elaboració pròpia amb dades del Departament d'Educació i de l'Idescat.

Els dèficits d'inversió pública en educació expliquen, en part, l'elevat cofinançament que destinen les famílies catalanes a l'educació dels seus fills i filles. En efecte, Catalunya és la segona comunitat autònoma espanyola amb la despesa familiar més alta en educació, que arriba als 779 €, bastant per sobre dels 553 € de mitjana espanyola. Part d'aquestes diferències es deuen al nivell de renda per càpita i al pes del sector concertat a Catalunya. En conjunt, el 2,1% de la despesa total de les llars catalanes es dedica a educació, un 0,5% més que la mitjana estatal.

GRÀFIC 33

Despesa mitjana de les llars en ensenyament (universitari i no universitari) i percentatge sobre el total de despesa de la llar. CCAA, 2024

Font: elaboració pròpia amb dades de l'Enquesta de Pressupostos Familiars de l'INE.

Segregació escolar: desequilibris entre centres, xarxes i etapes

Avui dia, hi ha un ampli consens educatiu i social en què la segregació escolar, és a dir, la distribució desigual de l'alumnat entre els centres educatius en funció de les seves característiques socioeconòmiques i culturals, representa una vulneració del dret a l'educació en igualtat d'oportunitats. Així es va fer evident en l'àmplia signatura del Pacte contra la segregació escolar el 2019, del qual van sorgir les bases per a un nou decret d'admissió.² Gràcies als canvis normatius derivats del Pacte, la segregació escolar a Catalunya ha tingut una evolució relativament positiva els darrers cursos.

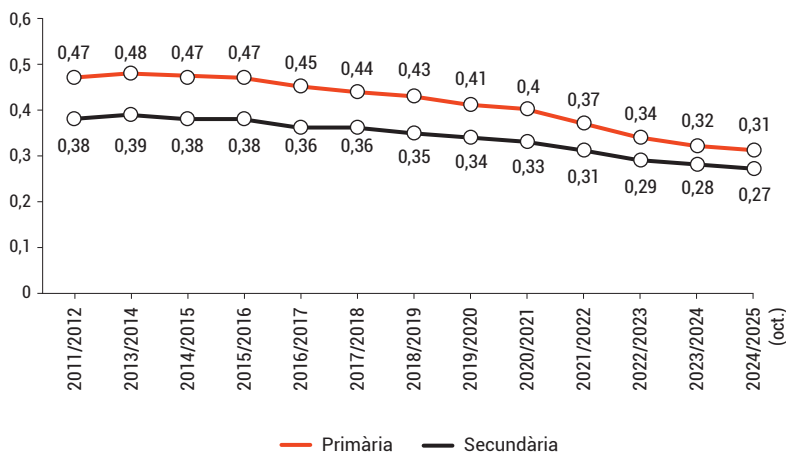
Tot i això, els indicadors de segregació escolar encara es troben en nivells sensiblement elevats. Si ens fixem en la segregació escolar per raó de nacionalitat, observem que prop d'un de cada tres alumnes d'origen estranger, tant a primària com a secundària, hauria de canviar de centre per aconseguir-ne una distribució equilibrada (índexs de dissimilitud propers al 0,3).

---

2. Decret 11/2021, de 16 de febrer, de la programació de l'oferta educativa i del procediment d'admissió en els centres del Servei d'Educació de Catalunya.

GRÀFIC 34

Evolució de la segregació escolar (índex de dissimilitud) segons nacionalitat a primària i secundària. Catalunya, del curs 2011/2012 al curs 2024/2025 (octubre)

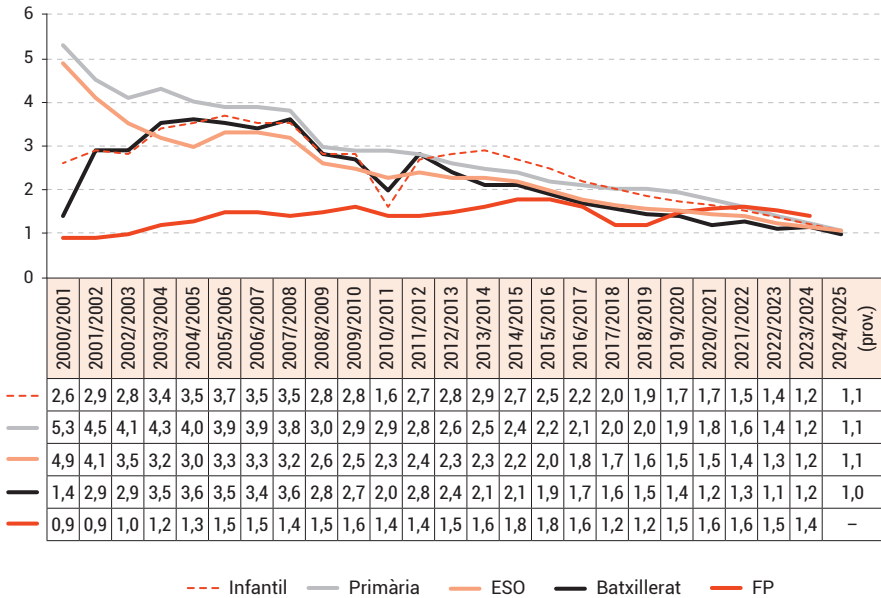

Font: Síndic de Greuges, 2025.

Si parem atenció a la presència d'alumnat estranger segons sectors de titularitat, constatem en els darrers anys una tendència cap a l'equilibri. Així ho evidencia l'evolució de l'índex d'equitat, que mesura l'equilibri en el percentatge d'alumnat estranger a la xarxa pública i a la concertada i privada. Des del curs 2000/2001, aquest índex ha anat tendint a 1 (màxim equilibri). De fet, el curs 2024/2025 és d'1,1 per a infantil, primària i secundària, i d'1, és a dir, d'equilibri, per al batxillerat. La formació professional, però, ha tingut una evolució diferent: mentre que fins al curs 2019/2020 es constata l'etapa més equilibrada, després la desigualtat augmenta fins a situar-se en l'1,4 el curs 2023/2024.

GRÀFIC 35

Evolució de l'índex d'equitat de l'alumnat estranger per etapa educativa. Catalunya, del curs 2000/2001 al curs 2024/2025

Nota: l'índex d'equitat és el quocient entre el percentatge d'alumnat estranger escolaritzat al sector públic i l'escolaritzat al sector privat (1 és equitat entre titularitats).

Font: elaboració pròpia amb dades del Ministeri d'Educació.

Si parem atenció als nivells de segregació escolar de l'alumnat amb necessitats educatives per raons socioeconòmiques (NESE B), observem un desequilibri superior a primària que a secundària. Tot i això, cal ser curosos amb aquest índex ja que, aquí està operant un cert «efecte detecció»: en els darrers cursos hi ha hagut una major detecció de l'alumnat amb necessitats educatives de tipus socioeconòmic, cosa que pot afectar els resultats.

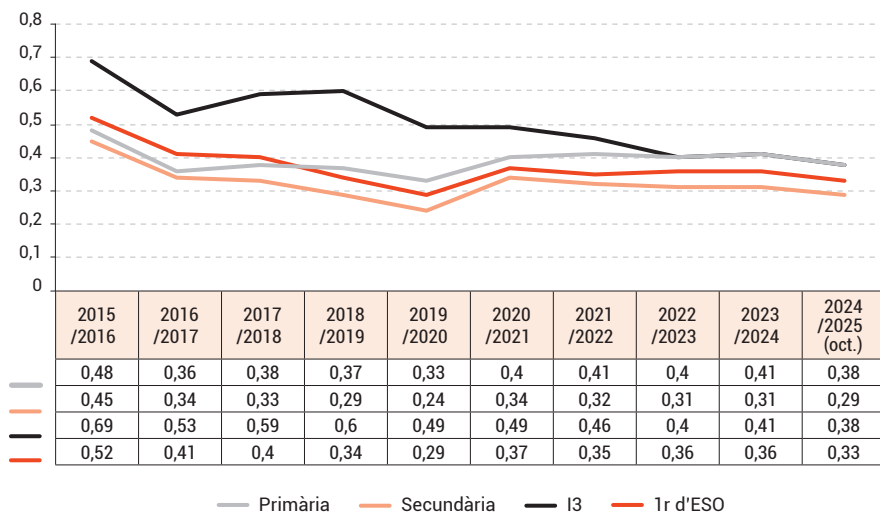
La segregació escolar a l'educació primària, amb les darreres dades disponibles, mostra que caldria moure prop d'un 40% de l'alumnat NESE B per aconseguir-ne una distribució equilibrada entre els centres educatius. En conjunt, prenent el global d'una i de l'altra etapa educativa, no

sembla haver-hi un canvi de tendència gaire clar des de la signatura del Pacte contra la segregació, tot i intuir-se una lleu disminució de la segregació en el darrer curs.

Prenent en consideració la segregació en els cursos d'inici d'infantil de segon cicle i de l'ESO, l'evolució no difereix gaire dels índexs globals per primària i secundària: també s'observa una lleugera disminució el darrer curs i poca incidència observada des de la signatura del Pacte.

GRÀFIC 36

Evolució de la segregació escolar (índex de dissimilitud) segons necessitats educatives específiques (NESE B) a primària i secundària. Catalunya, cursos 2015/2016 a 2024/2025

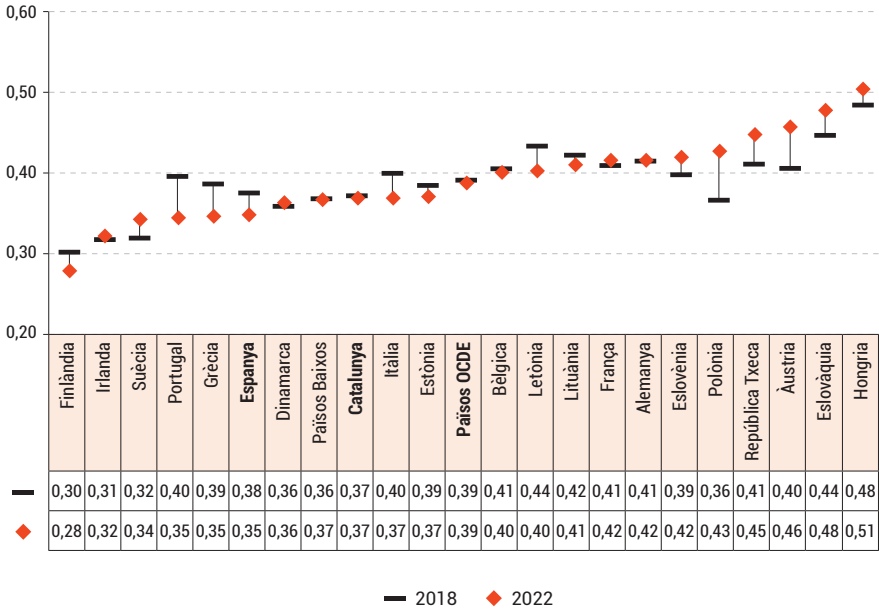

Font: Síndic de Greuges, 2025.

Fent una comparativa internacional, si considerem els països europeus participants al PISA, Catalunya se situa en la banda baixa de segregació escolar de l'alumnat socialment vulnerable (0,37), amb el mateix índex que els Països Baixos, Estònia i Itàlia, i una mica per sota de la mitjana de l'OCDE (0,39). A Catalunya, amb dades PISA, la segregació s'ha mantingut força estable entre 2018 i 2022.

GRÀFIC 37

Evució de la segregació escolar de l'alumnat socialment vulnerable a l'ESO segons PISA. Països europeus i Catalunya, 2018 i 2022

Font: elaboració a partir de les dades OCDE-PISA 2018 i 2022.

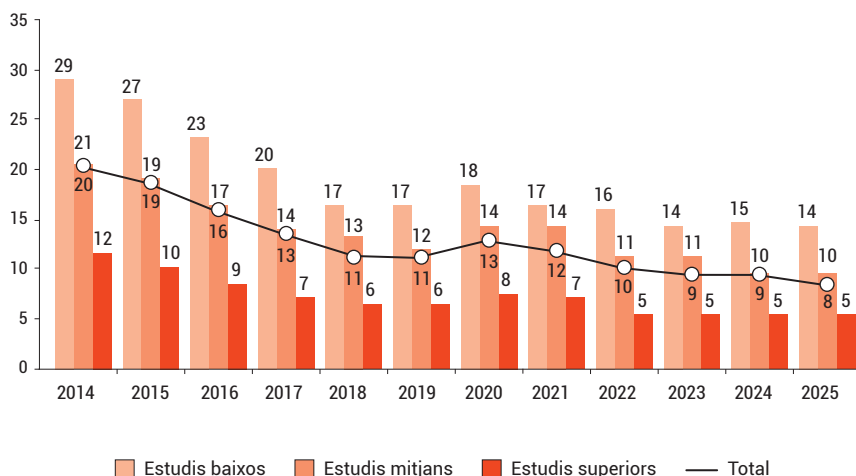
Retorns: educació, perspectives laborals, salut i política

Tenir un o altre nivell d'estudis té impactes molt rellevants en les trajectòries vitals de les persones. Els més evidents tenen a veure amb la relació del nivell instructiu amb el treball remunerat i l'atur. Així, de 2014 a 2025 s'aprecia clarament l'increment de la taxa d'atur com més baix és el nivell educatiu. Mentre que les persones amb estudis superiors tenen la taxa d'atur més baixa, i només superen el 10% en 2 dels 11 anys observats, les persones amb estudis baixos tenen percentatges d'atur com a mínim del 14%. El 2014, encara arrossegant conseqüències de la crisi de 2008, gairebé 1 de cada 3 persones amb estudis baixos es trobava a l'atur, lluny

del 12% de persones amb estudis superiors. El 2025, amb una taxa general d'atur del 8%, la diferència entre tenir estudis baixos i estudis superiors és de 9 punts.

GRÀFIC 38

Evolució de la taxa d'atur per nivell d'estudis. Catalunya, anys 2014 a 2025 (%)

Nota: els estudis baixos inclouen les categories analfabets, estudis primaris incomplets, educació primària i primera etapa d'educació secundària o similar, mentre que els estudis mitjans inclouen la segona etapa d'educació secundària amb orientació general i amb orientació professional.

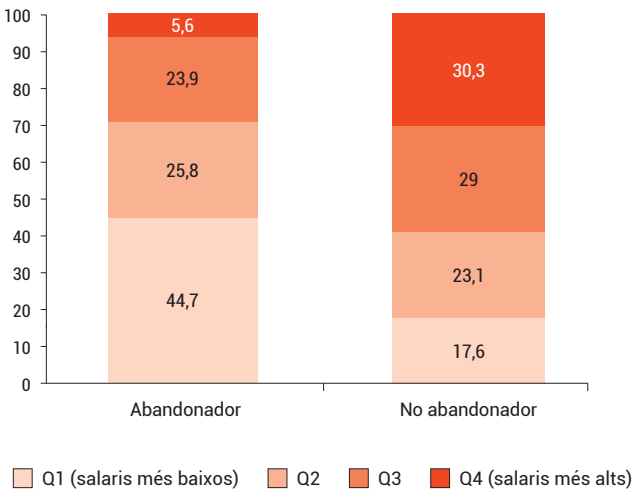
Font: elaboració pròpia amb dades de l'Enquesta de Població Activa, INE.

Haver abandonat prematurament el sistema educatiu, és a dir, no haver cursat estudis postobligatoris, té també un impacte negatiu en els salaris que perceben els joves. Mentre que gairebé el 45% dels joves abandonadors estan al quartil més baix de salaris (fins a 15.901 €), entre els qui tenen els postobligatoris assolits, només el 18% es troben en aquest quartil. A l'altra banda, el 30,2% de joves amb estudis postobligatoris es troben en el quartil més alt d'ingressos (més de 31.864 € a l'any), on només hi trobem el 5,6% dels joves abandonadors.

El 70% dels joves abandonadors cobren fins a 23.102 € anuals, mentre que el 60% dels que han assolit estudis postobligatoris cobren per sobre d'aquesta quantitat.

GRÀFIC 39

Salari de les persones assalariades de 25 a 35 anys per presència d'AEP. Catalunya, 2025 (%)

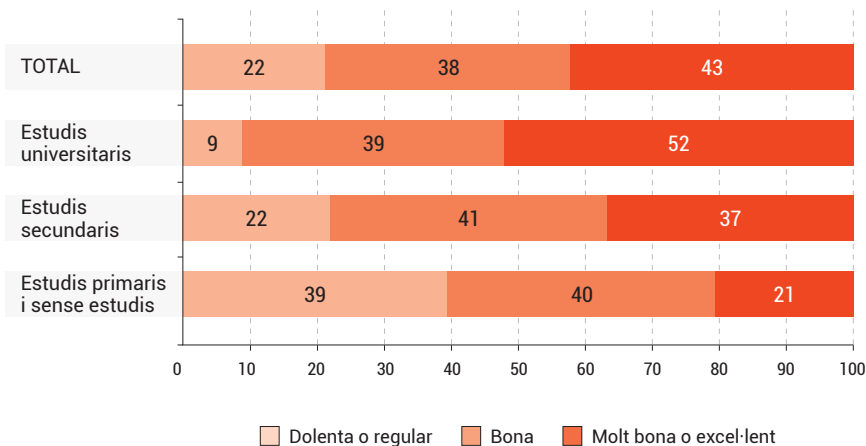

Font: elaboració pròpia amb dades de l'Enquesta de Condicions de Vida, 2025.

Els efectes d'un baix nivell educatiu, més enllà del treball i els ingressos, es deixen veure en moltes altres esferes de la vida. Quan es demana a les persones quin creuen que és el seu estat de salut, la variació en funció del nivell d'estudis assolit és molt elevada. Així, 4 de cada 10 persones amb estudis baixos creuen que és dolenta o regular, enfront del 9% de les persones amb estudis universitaris. Pel que fa a la salut molt bona o excel·lent, veiem l'efecte contrari: el 52% de les persones amb estudis universitaris creuen tenir-la, per només el 21% de les que han cursat estudis primaris o que no tenen estudis.

GRÀFIC 40

Estat de salut autopercebut per nivell d'estudis. Catalunya, 2024 (%)

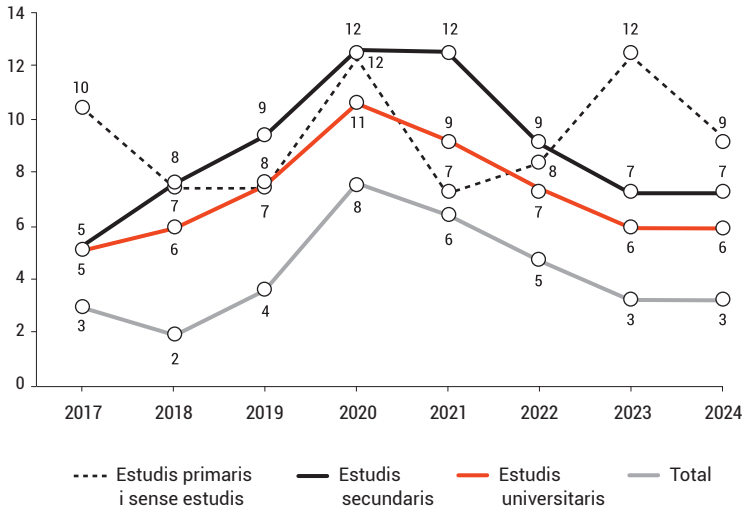

Font: elaboració pròpia amb dades de l'Enquesta de salut de Catalunya-ESCA, 2024.

De la mateixa manera, en la salut dels infants s'aprecien diferències en funció del nivell d'estudis, en aquest cas, de les seves mares. Mentre que un 9% dels fills i filles de mares amb nivell d'estudis primaris presenten probabilitat de tenir un problema de salut mental, els de mares amb estudis universitaris són només un 3%. Tot i la variabilitat al llarg del període observat, la probabilitat de patir un problema de salut mental dels fills i filles de mares amb estudis baixos és, durant tota la sèrie, més alta que la dels infants amb mares amb estudis universitaris.

GRÀFIC 41

Evolució de la probabilitat de patir un problema de salut mental per nivell d'estudis de la mare, població de 4 a 14 anys. Catalunya, de 2017 a 2024 (%)

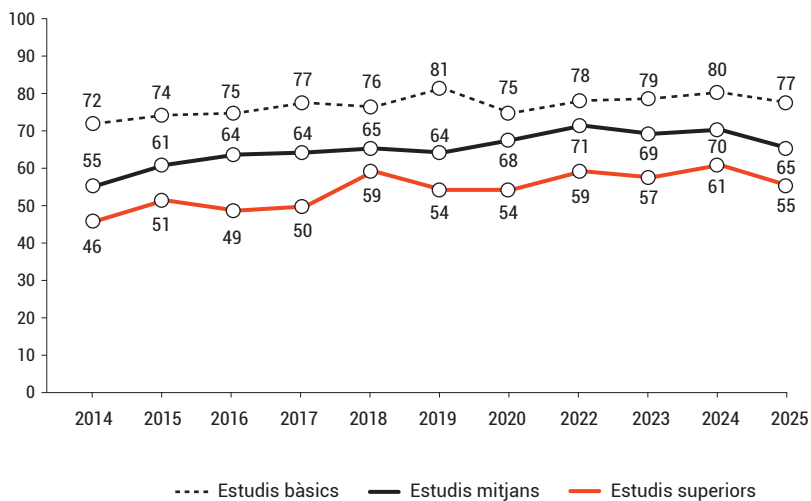
Nota: l'ESCA estima els casos probables de salut mental a partir de l'Strengths and Difficulties Questionnaire, que inclou 25 ítems i 5 dimensions d'anàlisi.

Font: Enquesta de salut de Catalunya-ESCA, Departament de Salut.

En termes de proximitat a la política, els estudis assolits per la població adulta tenen una translació clara: les persones amb menys estudis entenen menys la política. En concret, les persones adultes amb estudis bàsics que afirmen tenir dificultats per entendre la política es mouen entre el 72% i el 81% en el període de 2014 a 2025. En canvi, les persones amb estudis superiors que ho afirmen estan entre un 50% i un 60%.

GRÀFIC 42

Evolució de la comprensió política. Més aviat d'acord amb «de vegades la política sembla tan complicada que se'm fa difícil entendre el que està passant» Catalunya, de 2014 a 2025 (%)

Nota: aquesta pregunta apareix a la 3ª onada de cada any. Les opcions de resposta són: més aviat d'acord, més aviat en desacord, no ho sap, no contesta.

Font: Baròmetre d'Opinió Política-BOP, Centre d'Estudis d'Opinió-CEO.

L'Anuari de l'Educació porta 20 anys radiografiant el panorama educatiu al nostre país, analitzant l'evolució dels seus indicadors principals i comparant-los internacionalment. Aquesta radiografia ens ha permès, al llarg dels anys, identificar els principals reptes del sistema educatiu i fer propostes per millorar-ne la qualitat i garantir el dret a l'educació de tot l'alumnat.

Les conclusions d'aquest Anuari 2026 assenyalen que l'educació a Catalunya ha entrat en una fase de cronificació de les desigualtats i de mals resultats, i que és ja imperatiu replantejar profundament el sistema i les polítiques educatives. Els greus problemes de finançament, d'ineficiència i de manca de prioritats que arrossega impedeixen, fins i tot, que els importants augments de la despesa pública permetin recuperar els resultats d'anys anteriors.

Miquel Àngel Alegre (cap de projectes d'Equitat.org i expert en polítiques educatives) i Francesc Pedró (catedràtic de polítiques educatives a la Universitat Pompeu Fabra i exresponsable de programes educatius de l'OCDE i la UNESCO) lideren les conclusions i les propostes d'aquest anuari. Ho fan comptant amb la col·laboració de 15 experts, autors dels capítols, i 50 professionals del sector implicats en seminaris de treball.

20 anys
de l'anuari

equitat.org
educació · recerca · acció